

Konvencija Jugoslovanske Katoliške Jednote.

SESTNAJSTA SEJA

dne 10. septembra 1913.

(Dolge.)

6. Prošnjo Mirka Tepesa, dr. "Zvon", št. 70. se vzame v naznanje, da se plača kakor določajo pravila.

7. Prošnjo Johna Bezeka, dr. Vitezi sv. Jurija se odkloni.

8. Prošnjo Johna Jenskoviča, ravno istega društva, se odkloni.

9. Pavlu Župančiču, dr. sv. Mihaela, št. 46. se naznani, da naj društvo stopi v dogovor s članom.

10. Prošnjo Jos. Deržaja, dr. sv. Cirila in Metoda se odkloni.

11. Prošnjo Josepha Kompare, dr. sv. Jurija št. 22. se vzame v naznanje, ter se plača prosilec po pravilih.

12. Franku Podboju, dr. sv. Cirila in Metoda, št. 16. se naznani, da naj društvo uredi stvar in naj poroča v glavni urad. Društvo naj si izvoli tri moze, ki naj izjavijo, da je zahteval odpravnino.

13. Prošnjo Feliksa Volčeka, dr. sv. Cirila in Metoda, se odkloni. Srečnje lahko odpravimo.

14. Johnu Zunich, dr. sv. Cirila in Metoda, št. 9. se izplača še neizplačana bolna podpora.

15. Mihailu Kuzmi, dr. sv. Cirila in Metoda, št. 19. se izplača po pravilih, ko pošlje zdravniške listine v glavni urad.

16. Prošnjo Mat. Schweiger, dr. sv. Cirila in Metoda, št. 9. se odkloni.

17. Prošnjo Rudolfa Paselja, dr. št. 40. se odkloni, ker ni priloženega zdravniškega spričevala.

18. Prošnjo Johna Krausmana, Pittsburgh, Pa., se odkloni.

Predsednik zaključil sejo ob 11. uri zvečer.

Zapisnikarji:
Joseph Pishlar, Frank Gouze,
J. B. Smrekar.

SEDEMNAJSTA SEJA

11. septembra 1913.

Predsednik John Germ otvori osemnajsto sejo 9. gl. zborovanja točno ob 8. uri zjutraj z običajno molitvijo.

Citajo se imena uradnikov in delegatov. Navzoči so vsi razun delegata Sasieha, ki je bil oproščen.

Cita se zapisnik prejšnje seje in se sprejme.

Dovolj se, da se izplača za izvanredno delo gl. tajnika pri uvedbi novega sistema \$300.00. Br. gl. tajnik se zahvali za priznanje svote ter jo izroči Slovenskemu Zavetišču. Pravilnemu odboru se izplača za izvanredno delo \$35.

Dovolj se v izplačilo Rev. Mertelu \$10.00 za daritev sv. maše, za žive in mrtve člane J. S. K. J. K. S. Domu se da \$100.00 kot nagrada za prostore. Na dnevni red pride razprava o Slovenskem Zavetišču. Sklene se, da vstanovi posebni sklad za stare in onemogle člane, in sicer 25 centov od člana na leto. Ako se ideja Slovenskega Zavetišča uresniči, se ta sklad obrne za Slov. Zavetišče. Gl. tajnik razpiše asessment za ta sklad vsako leto v mesecu juliju.

Na dnevni red pride imenovanje mest za prihodnjo zborovanje.

Sklene se, da se imenuje šest mest za kraj prihodnjega zborovanja, izmed teh šestih se izvoli 3 mesta.

Imenovana so bila sledeča mesta:

Glavni oddani za:
Chisholm, Minn., 59.
Lorain, Ohio, 52
Indianapolis, Ind., 19.
Joliet, Ill., 60
Sheboygan, Wis., 43.
San Francisco, Cal., 21

Za prihodnje zborovanje so nominirana sledeča mesta: Chisholm, Minn., Lorain, Ohio in Joliet, Ill.

Predsednik odloči 20 minut odmor.

Filipinski sužnji.

Huerta se je izkazal, da je kaj spreten diplomat. Preiskava glede suženjstva.

Washington, D. C., 22. sept. — Vojni tajnik Garrison je odredil preiskavo glede suženjstva na Filipinih, o katerem sta mu poročala Dean Worcester, bivši tajnik za notranje zadeve na Filipinih, in auditor Phipps. Garrison je rekel danes, da je naročil novemu filipinskemu guvernerju Harrisonu, naj takej po prihodu v Manila uvede preiskavo ter poroča vojnemu departamentu o uspehih slednje. Poprej se ne bo v zadevi ničesar ukrenulo.

V Washingtonu so danes z velikim zanimanjem prečitali izjavo mehiškega predsednika Huerte glede neutralitete, katere se bo držala provizorična vlada ob prihodnosti predsedniških volitev. Oficijsko se izjavlja, da se izogiba Huerta vsemu, kar bi se dalo razlagati v smislu, da namestila nastopiti kot kandidat. To diplomatsko spretnost Huerte se pripisuje vplivu Gamboe, ki slovi kot spreten diplomat.

Državni departament se prekoslej drži svoje dosedanje politike pričakovanja in zasledovanja razvoja razmer v Mehiki.

Parnik povozil plavajočega jelena.

Newburgh, N. Y., 22. sept. — Parnik "B. B. Odell", ki je vozil po Hudson-riki navzgor, je povozil večerj v bližini Jona Island nekega v reki plavajočega jelena. Žival ni bila poškodovana. Plavalca je na breg ter izginila v gozdu.

Iz Mehike.

Ustasi so razstrelili vlak. 50. oseb mrtvih. Gen. Villa ni bil ustrelen.

Mexico City, Mehika, 22. sept. Kot se poroča, so ustasi pri Vanegas, v severnem delu države Sant Louis Potosi, pogladi z dinamitom v zrak vlak Mehikanske Narodne železnice. Lokomotiva in dva prva voza sta čisto razdejana.

V soboto so ustasi oplenili Venado in potolki 60 vladnih vojakov. Dobro preskrbljeni z dinamitom so prodrli celo do Charcas.

Laredo, Texas, 22. sept. — So deč po poročilu, ki je dospelo v glavni stan federalistov, je bilo mrtvih pri eksploziji vlaka 40 vojakov in 10 pasazirjev. Število ranjenih še ni znano. Napadaleci so zažgali dve dinamitni mini s pomočjo električnega toka.

El Paso, Texas, 22. sept. Vođa mehiških ustasov, general Francisco Villa, ni mrtve, kot se je sprva poročalo, ampak se nahaja zdrav na čelu svoje armade 150 milj južno od Juareza. General Scott, komandant ameriškega vojaštva na meji je baje ranjen.

Izvanredno zgodnji sneg.

Duluth, Minn., 22. sept. — Večera je padel na skoro vseh točkah severnega dela Minnesote in ob bregih jezera Superior sneg. S tem je ustvarjen rekord, odkar je bil leta 1884 ustanovljen vremenski urad. Najzgodnejši sneg je padel dosedaj dne 24. septembra 1907.

PEOPLE MOVING TOWARDS THE CITY HALL

Pogreb župana

W. J. Gaynor-ja.

Pogreb župana Wm. J. Gaynor-ja iz New Yorka je bila sijajna manifestacija spoštovanja.

VELIKANSKA UDELEŽBA.

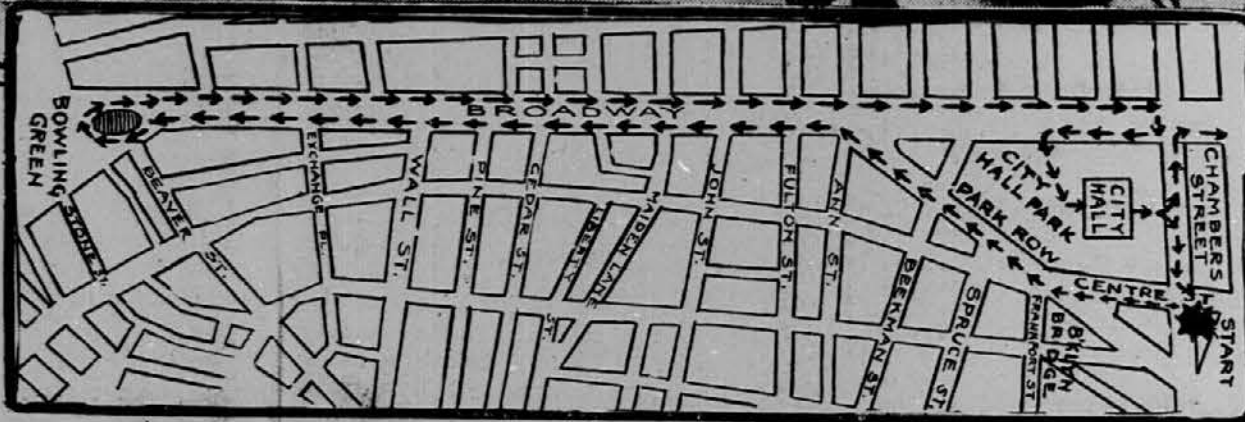
Krsti je sledilo kakih 20,000 mestnih uslužbencev in zastopnikov meščanskih organizacij.

Mesto New York je izkazalo večerj zadnjo čast svojemu dosedanjemu načelniku, županu William Jay Gaynor-ju. Nepregledne množice ljudstva so se zbrale ob City Hall parku ter v Brooklynu po ulicah, po katerih se je pomikal sprevoz. Na spodnjem Broadwayu je bil za par ur ustavljen ves promet, dočim je na tisoče ljudstva polnilo ceste. Iz City Halla so prevedli truplo v Trinity-cerkev, kjer so se vršili cerkveni obredi. Odtam se je pomikal sprevoz po Broadwayu do Park Row, čez brooklynski most in od tam po ulicah Brooklyna na Greenwood-pokopališče.

V sprevozu se je nahajalo 1600 policistov, 400 njih na konjih. Kakih 3000 policistov pa je skrbelo za red po ulicah. Dvajset minut pred enajsto uro so pričeli zvoniti zvonovi Trinity-cerkve v znamenje, da so popeli krsto iz City Halla. Cerkev je bila bujno okrašena in posebno pozornost sta vzbujala dva venea. Prvi je bil dar župana iz Liverpoola, drugi pa uslužbencev mestne hiše.

Po cerkvenih ceremonijah so dvignili policisti krsto, dočim je igrala godba žalostinko Beethovena. Nikdar se ni bilo zbraneja v dolgem New Yorku toliko ljudstva kot večerj ter se ceni število ljudi, ki so zrlj sprevoz, na pol milijona.

Sprevoz je otvorila policija. Za policijsko eskorto je prišel mrtvaški voz, katerega je vlekel 16 konj. Vsakega konja je vodil policist ali član požarne brambe, ki se je odlikoval s posebno hrabrostjo. Kot častna spremljevalca ob krsti sta šla kot prva na levi strani bivši predsednik Taft, na desni pa župan Kline; ostali pa so bili tajnik Gaynor-ja Adamson, policijski komisar Waldo in drugi intimnejši prijatelji pokojnega. Za časa sprevoza čez brooklynski most je počival na njem ves promet. Bila je že 4. ura, ko je dospel sprevoz do Greenwood-pokopališča, kjer so bili telesni ostanke župana Gaynor-ja izročili materi zemlji.

ROUTE TAKEN BY THOSE VIEWING BODY OF THE MAYOR, ALL OF WHOM HAD TO START FROM CHAMBERS AND CENTRE STREETS AND TURN AT BOWLING GREEN.

Amerikanci na Kitajskem.

Misionarji kitajske province Fokien niso varni življenja. General Hwang Liang.

Pekin, Kitajsko, 22. sept. — Pred kratkim so pobegnili francoski in angleški misionarji v Fuchow, toda sedaj so se zopet vrnil nazaj v Hingwa in Siengu, province Fokien. Amerikanski misionarji so se vsi tukaj, ker jim je naznanila kitajska oblast, da jim ne more garantirati varnosti življenja.

Amerikance posebno sovraži general Hwang Liang, ki se je proklamiral za časa ustaje proti Mandžu-dinastiji za 16. cesarja Ming-dinastije. Hwang Liang je pustil zasiditi v provinci mak za izdelovanje opija, nakar so se pritožili misionarji pri vladi. Ko so se makovi nasadi pokončali, so zadobili Liangovi pristaši kontrolo nad deželo in pomorili veliko kristjanov. Misionarji so se morali umakniti v Fuchow, ker je Hwang Liang napadel vas Hingwa.

Kitajska vlada je ponudila Hwang Liangu več služb, pa on niče pod nobenim pogojem oditi iz Fokien. Ameriško poslanstvo je parkrat naprosilo kitajsko vlado, da naj kaj stori za varstvo ameriških državljanov, toda dosedaj se še ni ničesar zgodilo.

V Bukarešti divja kolera. Bukarešta, Rumunska, 22. sept. Tu se je pričela širiti kolera s strahovito naglieo. Dosedaj je umrlo na tej bolezni 47 oseb in v bolnicah se jih nahaja 1137.

Edina zaloga družinskih PRATIK za leto 1914.

1 iztis stane . . . 10c.
50 iztisov stane . . . \$2.75
100 iztisov stane . . . \$5.00

V zalogi:
UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA",
32 Cortlandt St., New York
ali pa:
6014 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Oče Hansa Schmidta pride v New York.

Se vedno upa, da ni njegov sin umoril Anc Amuellerjevo. Oče dveh otrok.

KOMU GRE SLAVA?

Našla se je priča, ki je videla morilca, ko je nesel precejšen zavoj iz hiše. Dovolj dokazov.

Ashaffenburg, Nemčija, 22. sept. Oče morileca Hansa Schmidta se bo v najkrajšem času podal v Ameriko, ker je skoraj prepričan, da morilec ni njegov sin. Dognalo se je, da ima Hans v Monakovem dva otroke. Za časa njegovih študij v Monakovem se je mnogo pečal s ženskami.

Detektiv William I. Charlock iz Hudson County, N. Y., se je izrazil, da se inspektor Faurot in drugi njemu podrejeni šopirijo s pavovim perjem. Pravi, da je on prvi zvedel poton prevlečka, v katerega je bil zavrt del telesa Amuellerjeve, za Schmidtovo stanovanje na Brandhurst Ave. Ker pa mima pravice izvrševati svoje službe v New Yorku, je poveril celo zadevo inspektorju Faurotu.

Pri večeršnjem zaslišanju je rekla žena H. Clowa, stanujoča v št. 68, Brandhurst Ave., da je videla 6. sept. Schmidta, ko je nesel skozi vrata precejšen zavoj; kaj je imel Schmidt v zavoj, je vsakomu znano.

Policijski inspektor je mnenja, da je nameraval umoriti Schmidt več visoko zavarovanih oseb, da bi se polastil njihove zavarovalnine. Baje se je že vse potrebno dogovoril s nekim zdravnikom, ki bi podpisal mrtvaške liste in potrdil, da so te osebe umrle naravne smrti.

Večera je morilec zdravniško preiskal dr. Gustav Scholer in izpovedal sledeče: — Nisem še na jasnem, če je Schmidt blazen ali ne. Dosedaj sem dognal samo toliko, da je duševno precej oslavljen.

Boj alkoholu!

V Milanu, Italija, je začel zborovati štirinajsti mednarodni kongres. Delegatje.

Milan, Italija, 22. sept. — Pod predsedstvom dr. Angela Filippetti-a je začel tukaj zborovati 14. internacionalni kongres proti alkoholizmu. Na kongresu je zastopanih 30 mednarodnih društev, med temi tudi tri ameriška. Pri otvoritvi so bili navzoči delegati 40 narodov.

V imenu vlade je pozdravil zastopnike namestnik notranjega ministra, Alfredo Fakioni.

Profesor Ettore Marchiafava, papežev telesni zdravnik, je predaval o patologiji alkoholizma. Signor Fakioni je imenoval kongresne člane "disciplinirane vojaške plemenite in svete stvari, katerih cilj je rešiti človeštvo od korumpiranega zla, ki uničujejo človeško blagostanje. — Večino boleznj je rekel — povzroča alkohol, skoraj vsi veliki zločini so posledica pijančevanja.

Amerikanski delegatje so sedeli na posebni tribuni. Pastor Edwin C. Dinwiddie je povdarjal, da je Wilson sam abstinent in da se ameriška vlada že dolgo časa trudi popolnoma zatreti uživanje alkohola.

Osebnj vlak skočil iz tira.

Everett, Wash., 22. sept. — Več vozov vlaka št. 14 Great Northern železnice je skočilo danes v bližini Mukiltee iz tira. Predno je bilo močeno oddati svarične signale, je že zavozil Overland-vlak št. 3 v te vozove. 14 oseb je bilo ranjenih, dve med njimi smrtonesavno.

Schmidtov zagovornik Alphonse Koeble je večerj naročil jetniškemu pazniku, da mora skrbno čuvati jetnika, ker si lahko sam vzame življenje, kakor hitro dobi kak pripraven predmet.

Pomožni državni pravdnik Delehanty je rekel Schmidtu, ko ga je ta prosil, da naj mu pokažejo najdene dele, da to ni potreba, ker je truplo že takoalotako dovolj identificirano.

Na Balkanu preti nova vojna.

Turska in Bolgarska proti Grkom. Grki konfiscirajo amerikanske šole po Albaniji.

ESSAD PAŠA.

Popolna anarhija v Albaniji. Roparska druhal pleni, ropa in požiga. Protest.

Berolin, Nemčija, 22. sept. — Na balkanskem polotoku preti nova vojna. Dopisnik "Koelnische Zeitung" je brzojavil iz Carigrada: — V slučaju, da ne ugodí grška vlada turškim zahtevam, ji bosta Turčija in Bolgarska napovedala vojno. Oficielni turški časopis "Terjiman-i-Hakikat" potrjuje to poročilo, dočim noče general Savov, ki se mudi v Carigradu kot bolgarski mirovni delegat, o tej stvari ničesar izdati.

Dunaj, Avstrija, 22. sept. — Iz Avlone poročajo, da so grške oblasti konfiscirale v Korici več šol, v katerih poučujejo ameriški misionarji. Sole stoje pod nadzorstvom Phines B. Kennedy-a, ki je študiral na Princeton vseučilišču.

Grki so že prejšnji teden vrgli v ječo solskega slugo, ker jim ni hotel izročiti ključa. Nešteto Albancev, ki so se vrnili iz Amerike, so aretirali in jih izpustili šele potem, ko so se zavezali agitirati za Grško.

Belgrad, Srbija, 22. sept. — Essad paša, prejšnji branitelj Skadra, je izdal proklamacijo, v kateri naznanja, da bo vladal toliko časa Albanijo kot guverner, dokler ga ne pripoznajo vselesile za pravega vladarja. Provizorična vlada mobilizira, čeravno je razvita na vladnem poslopju avstrijska zastava.

Essad paša hoče na vsak način napraviti konec grozni anarhiji. Po deželi plenijo in požigajo roparske druhal. Taka roparska četa je zažgala mesto Drenico in pomorila vse uradnike.

Washington, D. C., 22. sept. — Državni departament bo obvestil grško vlado, da mora takoj odpreti vse konfiscirane šole. Če bo ta protest ostal brezuspešen, bo ameriška vlada podvzela druge, odločnejše korake.

Polet s sedmimi pasazirji.

London, Anglija, 22. sept. — Avijatik Louis Noel je ustvaril danes v Hendon nov letalni rekord. Dvignil se je v zrak s sedmimi potniki ter je ostal tam 17 minut.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" let za mesto New York 1.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 2.50
" pol leta 1.25
" četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
(Issued every day except Sundays and
Holidays.)
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priročajo.

Denar naj se blagovini pošilja po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejene
bivalne naznani, da hitreje
najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telephone 4687 Cortlandt.

Revščina princesinj.

Ena polovica sveta ne ve, kako
živiti druga.

Resničnost tega reka potrjuje
iznova samomor princesinje Zofije
Sachsen-Weimarske. V narodu
prevladuje mnenje, da morajo bi-
ti princezi in princesinje najreš-
nejši ljudje na svetu. Nobene od-
govornosti nimajo, nobenih skrbi
in nikakega dela ter žive tako
srečno in zadovoljno kot vrabce
v prosu. To se mogoče dogaja v
nekaterih bogatih knežjih druž-
inah. Kako pa je s potomci mlaj-
ših otrok, posebno na majhnih
dvorih? Pri teh vlada navadno
sijajna beračija. Nastopati mora-
jo stanu primerno, a kje vzeti, če
se ne krade ali goljufa? Določene
apanaže navadno ne zadostajo
niti za pošteno življenje.

Ta beračija je tudi vzrok sa-
momora princesinje Zofije in ne
kot se domneva romantični mo-
tiv. Ne radi tega, ker ni mogla po-
ročiti ljubljene, temveč radi tega,
ker ni hotela iti ob strani ka-
kega lažnega princeza skozi življe-
nje, si je vzela Zofija življenje.
Vzeta ji je bila nada na sijajno
eksistenco ob strani bogatega be-
rolinskega bankirja in radi tega
je šla prostovoljno v smrt.

Princi in princesinje so tudi
ljudje.

Panameriški spominski dan.

Konečno se vendar slovi Ko-
lumba!

Za odkritje novega sveta je do-
bil ta pogumni mornar le malo
priznanja in časti za časa svojega
življenja. Na Španskem, kjer ni
so mogli razumeti obsežnosti in
veličine njegovega odkritja, so ga
ironično imenovali admiral de
delež moskitov, ga ukovali v veri-
je in ko je umrl vsled srčnega ja-
da, se ni nihče zmenil zanj. Kje
leže njegove kosti, se ne more u-
gotoviti. V resnici žalostna usoda!

Polagoma pa je prišel svet raz-
umevati, kaj vse je tičalo v tem
drznem možu. Prišli so mu po-
stavljati spomenike iz kamena in
brona. V nekaterih državah Uni-
je in v različnih republikah Juž-
ne Amerike se je proglasilo dan
12. oktobra, — na kojega je, ka-
kor znano, stopil Kolumb na ame-
riško zemljo — narodnim prazni-
kom. Iz Bostona prihaja sedaj
poročilo, da se je pričelo propa-
girati idejo uvedbe panameriškega
spominskega dneva v proslavo
Kolumba.

Tako si konečno vendar pribori
ženj svoje stališče!

Benetke brez gondol.

V Benetkah so ustanovili dru-
žbo, ki naj uvede in vzdržuje
majhne motorske parnike za vož-
njo po kanalih benečanskih. Če
pride od tega, tedaj bodo izginile
gondole iz benečanskih kanalov,
vselej česar bo mesto na lagunah
izgubilo mnogo svoje krasote.

Dopisi.

New York, N. Y. — Vabilo na
veliki koncert, katerega priredi
slovensko pevsko in dramatično
društvo "Domovina" v New
Yorku v proslavo petletnice v ne-
deljo dne 28. septembra 1913 v
veliki dvorani "Arlington Hall",
23 St. Mark's Place (iztočna 8.
ulica), New York. Pričetek točno
ob pol 8. uri. Blagajna se odpre
ob 7. uri zvečer. Vspored: 1.
"Našim rojakom", koračnica,
svira godba. 2. "Vrbica", mešan
zbor. P. H. Sattner. 3. "Zvesta
ljubezen", valček, svira godba.
4. Igra "Nemški neznajo", bur-
ka v enem dejanju. 5. "Venček
slovenskih pesmi", svira godba.
6. Prvi nastop Slov. dekl. tambu-
raškega zbora iz New Yorka. 7.
"Popotna pesem", moški zbor.
Josip Kocijančič. 8. "Bleškemu
jezeru", mešan zbor. Ig. Hladnik.
9. "Donavski valovi", valček,
svira godba. 10. "O plavovci de-
vi", moški zbor. * * * 11.
"Rožmarin", ženski zbor. Fr.
Ferjančič. 12. "Za slovenskim
praporom", koračnica, svira god-
ba. 13. Igra "Mutasti muzikant",
burka v enem dejanju. Po vspo-
redu sledi prosta zabava, ples ter
žrebanje vlike slike "Domovi-
na". Igrati boista vsled nastopa
najboljših igralcev gotovo zado-
voljili cenj. občinstvo ali goste.
Med proizvajanjem koncertnih
točk, tako tudi med igrami bode
svirala domača slovenska godba.
Svoje sodelovanje so prijavile tu-
di članice novega tamburškega
kluba. Vstopnina: Sedeži prve
vrste \$1.00, druge vrste 75c, tre-
tje vrste 50c, četrte vrste 35c.
Garderoba prosta. Za mnogobro-
no udeležbo se priporoča naj-
vpljudnejši Slov. pevski in drama-
tično društvo "Domovina". O-
pomba: Vsled obširnega vspore-
da so cenjeni gostje naprošeni,
da pridejo v dvorano točno med
7. in pol 8. uro zvečer.

Neosha, Mo. — Čeravno sem že
sedem let Vaš naročnik, nisem
dosledaj nič sporočil iz naše na-
sedbine. Tukaj sva samo dva Slo-
venca farmerja; drugi so Angle-
ži oz. Nemci. Pečemo se s sadje-
rejo, ker se najbolj izplača. Po
leti je bila zelo velika suša, toda
letina ni pri vsem tem veliko tr-
pela. Za jagode, nasajene na
enem akru, smo dobili od \$200 do
\$300. Brekve so izvrstno obrodile,
jabolk, koruze in krompirja je
bilo nekoliko manj. Pozdrav vsem
z željo, da bi se slovenski farmer-
ji večkrat oglašili s svojimi do-
pisi. — John Walter.

Huntington, Ark. — Po dolgo
trajajoči vročini je vendar s sep-
tembrom nastopilo bolj deževno
vreme in se je tudi ozračje malo
ohladilo. Delamo še dosti dobro,
a delo se težko dobi. V društve-
nem oziru smo zadostno preskrb-
ljeni, ker imamo tri društva, spa-
dajoča k različnim jedotam in
zvezam, tako da se lahko zavaru-
je vsak rojak za slučaj nesreče.
Obenem tudi naznanim vsem so-
bratom društva sv. Barbare štev.
15, da smo imeli volitev novega
odбора. Izvoljeni so sledeči urad-
niki: Ivan Renko, predsednik;
Josip Frizrel, blagajnik; Mihael
Pajk, tajnik. Box 104, Hunting-
ton, Ark., na katerega se lahko
vsak član pisмено obrne. Poz-
dravi! — Mihael Pajk.

Coalgate, Okla. — Naznanjam,
da je umrl tukaj naš rojak Fran
Majcen v 53. letu svoje starosti.
Spadal ni k nobenemu podporni-
mu društvu. Pokopali smo ga 15.
septembra na tukajšnjem pokop-
ališču in on je prvi rojak, ki
tam počiva. Lahka mu bodi tuja
zemlja! — Z delom gre po nava-
di. Delamo vsak dan. V treh ro-
vih so ostavili vsi premogarji de-
lo, ker tukajšnja Coal Company
ni hotela ugoditi delavskim za-
htevam. Kedaj se začne delati, se
še ne ve. Pozdrav vsem Sloven-
cem! — Mihael Pikel.

Jure.

Spisal Ivan Cankar.

(Dalje.)

II.

Ubožna hiša je bila nekoč žu-
panov hlev. Ampak ker je bil
vlažen in okužen in je bila nevar-
nost za živino, je postavil nov
hlev, starega pa so z debelim ži-
dom predelili na dvoje: na eni
strani je bila keha, na drugi u-
božna hiša. V ubožno hišo je ne-
sel občinski pisar Jureta nebo-
ljencea.

Dvoje izb je bilo v hiši. V eni
je sedel gluhi Martin ter žvečil
tobak, v drugi je bila dvoje sta-
rih, nadložnih žensk, ki sta mo-
lili in vzdihovali. Blagoslova bo-
žega ni bilo na tisti hiši, tam ni
bilo ne Božiča, ne Velike noči;
kakor z visokim plotom je bila
ograjena in krščanski ljudje so
jo zaničevali bolj nego sodnjo in
dac.

Pisar je nesel fanta najprej k
Martinu; Martin pa je pljunil
črno slino ter je porinil obdava
preko praga in je zaklenil dur;
zakaj Martin ni maral gostov,
kaj šele nepoklicanih. Nato je ne-
sel pisar fanta k ženskama in ga
je posadil na klop.

"Od občine je poslan, od žu-
pana!"

"Kako poslan?" sta vprašali
in sta se čudili.

"Pesterna nisem, da bi ga pre-
našal po vasi!" je rekel pisar in
je šel.

Jure je sedel tam, držal je
skorjavo v roki in je molčal. Strah
ga je bilo. Zakaj obdave ženski
sta gledali čemerno in neprijazno.
Sedeli sta tam pod visokim omre-
ženim oknom sključeni in zgrb-
ljeni, kakor dvoje zlovoljnih sod-
nikov.

Mračno je bilo v izbi, dišalo je
po trohnbu in smrti. Nizek je bil
strop, tiščal je k tlom glavo in
sree; stene so bile vlažne, kakor
razglodane od kuge in greha, tla
pa so bila blatna kakor razmoče-
na cesta. In obdave stari sta bili
v lica sivi in sta gledali mrko, ka-
kor obsojeni v ječo in na smrt.

"Odkod pa ti?" je rekla Meta.

"Čegav si?" je vprašala Bara.

Obdave sta govorili enako in
obema se je tresel glas.

Jure je molčal.

"Otrok je iz greha!" je rekla
Meta.

"Greh je v njem!" je rekla
Bara.

In sta molčali in tudi Jure je
molčal.

"Kje bi spal?"

"Na tla mu pogrnj plahto!"

Že je bila zunaj noč, ženski sta
prižgali svečo. In še bolj žalost-
na je bila izba, ko je rumena luč,
tiha in nemirna, obžarila mokro,
prazno steno.

"Poklekni!" je rekla Meta.

Jure je pokleknil na pogrnje-
no plahto in se je naslonil s ko-
molec na klop. Dolgo sta molili
z zategnjenim, žalostnim, romar-
skim glasom, ves rožni venece od
začetka do konca. Tudi Jure je
molil čestnarijo in tudi nje-
gov glas je bil kmalu ves žalosten
in romarski; dremalo se mu je,
glava se je nagibala na sklonje-
ne roke, život je klonil v kolnih.

"Ali ne boš razločno molil?"

je rekla Meta.

"Na svojo mater misli, pa mo-
li!" je ukazala Bara.

In Jure je mislil na mater, ko
je dremal in molil. V daljnem
mestu, v tujem kraju je videl
njen obraz; pred davnim časom
ga je videl, veliko bridkosti in
veliko solza je bilo vmes; ampak
ostal je v njegovem sreč tako čist
in živ, kakor da bi ga gledal pred
seboj na sivi steni in da bi se po-
govarjal z njim. Še so bile solze
na licih, pa so se oči zasmejele,
in vzdignila je Jureta v naročje
in ga je zabilala visoko. In Jure
se je smejal, ker je bila izba ne-
nadoma vsa pisana pred njegovi-
mi očmi in se je majala in vrtila.
Ampak Jure je bil že velik in
težak in mati ga je položila na
posteljo in je bila vsa zasopljena.
Pritisnila je robe na usta, za-
kašljala je mukoma, ozrla se je
na Jureta in je zajokala; tudi
Jure je zajokal, sam ni vedel, za-
kaj...

"Moli!" je rekla Meta in ga
pogledala s hudim očesom.

"Moli za mater, grešnico!" je
ukazala Bara.

In Jure je molil in dremal in
je mislil na mater, grešnico. Na
postelji je ležala, ni se ozrla več
nanj, ni ga klicala po imenu.
"Mati spi!" je mislil Jure in je
hodil tiho, da bi je ne vzdramil.
Mračilo se je, Jure je bil lačen
in strah ga je bilo. Stopil je k
postelji, pobožal je mater po ro-
ki, po licu. "Mati!" Na njenih
ustnicah pa je bila kri; in Jure
je vztrepetal in je zajokal. Stre-
sel jo je za roko; mati pa se ni
ozrla, ni se nasmehnila in ni iz-
pregovorila. "Mati, lačen sem!"
Ni odprla oči, tudi ni zajokala.
Takrat pa je spreletelo Jureta
kakor spoznanje od onkraj sveta.
Planil je, odprl je dur, kričal je
po veži, po stopnjicah; ne jok ni
bil, ne beseda ni bila; kričal je
in iskal, kam bi pobegnil, zakaj
ugledal je bil smrt...

V molitvi, v polspanju je bil
vzkriknil, vzdramil se je od kri-
ka in od groze.

"Kaj kričiš v molitvi, negod-
nik?"

"Greh se je oglašil v njem!"
Jure ni več zadrževal; molil je
čestnarijo, svojih besed pa ni
slišal; ne s solzami ni jokaj, ne
z ustaicami, telo pa se je stresalo
od mraza; daleč so bile njegove
misli, kakor v težkih in hudih sa-
njah.

Dolgo je romal, pa nikjer ni
okusil vselega počitka; mnogo
ljudi je videl, pa se nobeden o-
braz ni prijazno nagnil k njemu
in nobene oči ga niso smehlajale
pozdravile. Zvečer je vprašal:
kam jutri? Zjutraj je vprašal:
kam zvečer? In od strahu ni več
jokal in ne več prosil. Ugledal je
človeka, pa je sklonil glavo in
stisnil ustnice ter strmél z veliki-
mi, prestrašeni očmi: glej so-
vražnika! Hud in močan je, ne
reci besede, ne jokaj, ne gani se
z roko, ne žali ga! In zato Jure
nikoli ni govoril in nikoli prosil,
zato so bile njegove oči suhe, ko
je trepetal.

Tako je romal: od ceste na ce-
sto, iz hiše v hišo, z voza na voz.
Od tistega trenutka je romal, ko
ga je prišla tuja žena za roko in
je šla z njim iz izbe, kjer je ležala
njegova mati. Ne kam ni vedel
in ne kod; brezkočno je bilo me-
sto, tuja lica, tuji kraji, visoke
hiše. Kakor vrečo so ga naklada-
li in odkladali, rezali so mu kruh
nejevoljno, kakor nadležnemu
beraču, gledali so nanj, da je
bral v njih očeh: "Poberi se, na-
dloga, ne prikaži se več!" In na-
posled so ga naložili na voz, med
zaboje in vreče in so ga vozili po
samotni cesti, kakor je še nikoli
prej ni videl: na obeh straneh
prostrana ravan, visoka trava, ki
se je zibala in priklanjala v ve-
tru, bele cerkve na holmih, ob ce-
sti nizke, siromašne hiše z maho-
vitimi strehami. Gledal je in se je
čudil in pri sreč mu je bilo tako
samotno in hudo, kakor nikoli po-
prej. Dolgo ni jokaj, od tiste ure,
ko je kričal na stopnjicah; a po-
gledal je preko samotne ravni,
na daljne holme z belimi cerkva-
mi, in nenadoma so bila mokra
njegova lica...

Njegovo sreč je zorelo v brid-
kosti tako hitro, kakor pod pre-
vračim solncem; in je venelo v
spoznanje. Gledal je in je mislil:
"Kam?"

Vsi ljudje so doma, tudi on je
bil doma nekoč. Pa so ga prišli
in so ga peljali vse križem; kam?
Oče, pravijo drugi, in mati in
brat in sestra! Kje njemu oče,
brat, sestra? Tuji obrazi, nepri-
jazni, tuje besede, hud pogled!
Ne očeta ni med njimi, ne sestre,
ne brata... Vsi so drugačni od
njega, čisto sam je med njimi, še
v obraz ni podoben nikomur...

Prestrašil se je, zakaj nenada-
ma je bilo tiho v izbi, molitev je
bila pri kraju.

"Kaj si zadrževal?"

"Spal je; boji se molitve!"

Jure je bil tako truden in tako
žalosten, da je naslonil glavo na
sklenjene roke; ni se ozrl in ni
odgovoril, slišal je kakor od da-
leč, tuje besede, tujim ljudem.

"Ne zmeni se!"

"Zakrnel je, njegova kri je
okužena!"

"Bog nas varuj!"

"Poštopimo ga!"

Vstali sta obdave in sta ga po-
škropili z blagoslovljeno vodo,
kakor da bi škropili na mrtvaški
oder.

"Sleci se, tam je tvoja poste-
lja!"

Jure se je slekel in je legel na
plahto in se je zavl valjano. Nje-
gov angel pa je bil usmiljen, ta-
koj mu je zatislil oči in mu je
dodelil spanje brez hudih sanj.

(Dalje prihodnjič.)

To in ono.

Prekumurski slovenski rodoljub umrl.

V petek dne 29. avgusta je u-
mril v Tišini na Prekumurskem
častni kanonik in dekan dr. Fran
Ivanoczy. V lepi moški starosti
56 let je, od kapi zadet, zatislil
oči. Pokojnik je bil vzgleden du-
hovnik in zaveden Slovenec; de-
lal je mnogo, kolikor se da pri
ogrskih razmerah, za prubojo in
izobrazbo ljudstva in zato skrbel
za dobro slovensko čtivo. Med
štajerskimi slovenskimi duhovniki
na meji je imel mnogo prijate-
ljev. Pogreb je bil v ponedeljek
dne 1. septembra. Udeležilo se ga
je 37 duhovnikov s škofom gro-
fom Janezom Mikeš, kateri je tu-
di vodil sprevod. Med duhovniki
jih je bilo 5 iz Štajerske. Verne-
ga prekumurskega slovenskega
ljudstva, ki je izgubilo z dr. Iva-
nocyjem svojega očeta, je bilo

silno veliko, celo plemenitaši iz
okolice so bili pri pogrebu. Tru-
plo so prepeljali v rojstno faro k
Sv. Benediktu v Prekmurju. A-
postol ogrskih Slovencev, počivaj
v miru!

Uspeh policijskih psov.

V Oseči blizu Pribrami na Če-
škem so neke noči vlomili tatje
pri rudokopu Josipu Lukešu ter
mu odnesli posteljno odejo, oble-
ko in razne druge reči, vsega
vкуп v vrednosti 500 K. Žandar-
meriji v Pisku, ki ima dva poli-
cijska psa na razpolago, se je na-
slednjega dne navsegodaj o tat-
vini sporočilo. Prišla sta takoj
dva orožnika s policijskima pso-
ma, ki sta kmalu zasledila pot, po
kateri so jo odkurili v nočni tmi-
ni tatovi. In šli so — psa naprej,
žandarja pa za njima — naprej
in naprej, noter do Krasne Gore,
kamor so po 10urni hoji čez drn
in strn dospeli šele pod noč. Tu-
kaj na takozvani "Samoti" stoji
konjederčovo poslopje, v kate-
rem prebiva konjederč Bogumil
Turek. Psa sta šla naravnost pro-
ti tej hiši. Žandarja sta obstopila
poslopje, a stanovaleci, zapazivši
nevarnost, so skušali, uiti roki
pravičnosti. Tedaj pa psa v skok za
njimi. Bili so kmalu skupaj. Ene-
ga lopova je zgrabil pes za zad-
njo plat telesa. Tat Fran Hart-
mann, zet konjederca Bogumila
Turka, se ni mogel odkrižati hu-
duga psa, zakaj držal ga je vrlo
dobro za zadnjo plat. Drugih ta-
tov orožnika nista zasledovala, ker
so na nju streljali. Pri hišni pre-
iskavi so našli pravo tatinsko
skrivališče. Poleg drugih, v Oseči
ukradenih reči so dobili tu: mno-
go manufakturnega blaga, oblek,
srebrne nože in vilice, puške, re-
volverje, vse polno različnih, iz-
vestno le nakradenih reči. Orož-
nika sta naložila plen na velik
voz, posadila nanj prijetele tatu
Hartmanna, pa so se odpravili
proti Pribramu k okrajnemu so-
dišču. Zanimiv je bil pogled na
psa, ki sta sedela poleg orožnikov
na vozu, pa bistro in veselo gle-
dala zdaj na orožnika, zdaj na
tatu, kakor bi se sama veselila
svojega uspeha.

Kadilci in pivci — na solnce!

Neki nemški zdravnik priporo-
ča kot najboljšo sredstvo proti
strupenim učinkom tobaka in al-
kohola — solnčne žarke. Kadilci
in pivci naj namesto grgljanja
izpostavijo vsako jutro svoje grlo
solnčnim žarkom na ta način, da
par minut z močno odprtimi usti
stojijo obrnjeni proti solncu. Med
tem časom je treba imeti oči od-
prte. Če ni solnce, se lahko upo-
rabi tudi električna svetloba, ki
pa seveda ne učinkuje tako moč-
no kakor solnčni žarki. Sploh so
solnčne kopeli najboljše zdravilo
za ljudi, ki trpe vsled zastruplje-
nja z nikotinom in alkoholom, pa
mnogokrat zmotno mislijo, da so
bolni na živcih. Seveda so pa
solnčne kopeli tudi nevarne, zato
je treba vprašati zdravnika.

Hvalevredno.

Na Švedskem so vse gostilne
ob sobotah zaprte, ker je ob sobo-
tah plačilni dan; pač pa so od-
prte ondi hranilnice in banke
zvečer do 12. ure. S to odredbo
se delavci odvrtaajo od pijanče-
vanja, pač pa navajajo k var-
nosti.

Denarje v staro domovino

K.	\$	K.	\$
5....	1.10	130....	23.60
10....	2.15	140....	25.60
15....	3.15	150....	27.70
20....	4.20	160....	29.70
25....	5.20	170....	31.80
30....	6.25	180....	33.80
35....	7.25	190....	35.90
40....	8.30	200....	38.00
45....	9.30	250....	51.10
50....	10.30	300....	61.30
55....	11.35	350....	71.60
60....	12.35	400....	81.80
65....	13.40	450....	92.00
70....	14.40	500....	102.20
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.10
85....	17.45	800....	163.60
90....	18.45	900....	184.00
95....	19.45	1000....	204.00
100....	20.45		
110....	22.50		
120....	24.55		

Poštarna je včeta pri teh sve-
tah. Doma se nakazane svote po
polnoma izplačajo brez vinar-
je odbitka.

Naše denarne pošiljate razpo-
klja na zadnje pošte e. k. pošt-
ni hranilnični urad na Dunaju v naj-
krajšem času.

Denarje nam pošliti je najpri-
ličneje do \$50.00 v gotovini v pri-
poročnem ali registriranem pia-
mu, večje zneake pa po Posta
Money Order ali pa po New York
Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Avenue, N. E.
Cleveland, O.

Slovensko katoliško

podp. društvo

Tedenska pisma.

Piše Mike Cegare.

Na Ričvotu, 22. sept. 1913.

Kdor čaka. — Že zopet ena! Gorje nam moškin! — Harry Thaw in ameriška justica. — Jesen se bliža!

Dne 13. t. m. so imeli v Kansas City veliko "vočet", o kateri se je vsespod pisalo. 78-letni farmer R. S. Hall je namreč ta dan obljubil večno zvestobo svoji 68-letni izvoljenki Mrs. Carvevi. Čakal je nanjo pol stoletja, ali celih 50 let. Resnično resnično. Vam povem: kdor čaka, — ta je priča! Oba sta se že poznala izza mladih let. Farmerju je bilo zelo težko pri sreč, ker mu je nekdo speljal zlato golobico že pred 45 leti; sedaj, ko je postala ta vdova, si je pa izbrala zopet svojega prvega svithartarja. Za stara Sine in družice je imela srečna (?) nevesta več svojih prapravnakov in prapravnukinj. Bog ji na daj živati! sedaj medene tedine v pravem veselju in radosti!

Tu v Naj Jorku se je pričela tekoči mesec lovska siza. Naši poznati mojstri ključačev, divjih rac, zajcev in "lukenj v zraku" so osobito ob nedeljah zelo "bizi". Vedno me vabijo za priganja. — a jaz se pa nečem ukvarjati s takim lovom, ker vem, da bi celo divjega bika od blizu ne zadel. Kot že zadnjič omenjeno, — lovim raje pobege in nezveste golobice naših rojakov iz westa. Saj ste vendar čitali oni teden novico, da jo je zopet podurhala, Ješkarjeva, oziroma Babičeva Rezka in Peble, Koloraba, z Goljatom, Frank Križmanom. Čeravno ni nič nagraje razpisane za ta parček, ga iščem vseno tu okoli. Nezvesto Rezko bom lahko spoznal, če se prikaže tu na našem Broadwayu, ker ima rudeč nos, pa bradavico pod levim očesom. Kdo si ve, — kje je študirala kakor strgan doktor?

Tekoči teden sem vstavil že par šepavil posa žirjev na Grinveit stritu, ter sem jim z ravninom zmeril noge. Eden je imel cel palec krajšo, drugi zopet samo četrte paleca; torej se nisimo s Križmanovim Frankom skupaj, ker ima ta eno za pol palca krajšo. Kakor sem Rezko B. po sliki razsodil, mora biti to res huda ženska; gleda vas srpo kot kača, roke pa drži ob boku, kakor kak profos č. meštra vojaške restan-te na eksletriplacu. Morda jo pa pri strani ščiplje in trga? vsled grimence za prvim možem? Če jo dobim, bom takoj telegrafiral na polie štejn v Peble, da jo bodo z muziko na dipo pričakovali. Sedaj delam že več dni maso za li-manice, da bom vjel ta dva tička; za premijo bi mu gotovo poslal mož dezertke eno cigar bakso zlatega prahu, ali pa dva koloradska gorska medveda! —

Huda je bila turška, rusko-japonska in zadnja turška vojska; vse hujša bo pa še vojska, ki se nam bliža tekočo jesen tu v Ameriki. Na Angleskem so sufragetke vgnale v kozji rog že skoro vse ministre in politikarje zaradi ženskih pravic; sedaj se bo pa to fujtanje preneslo sem-kaj v Junajte Stee. Sredi mese-ca oktobra dospe v Naj Jork z "Laproveca" sama general žefran žetka Mrs. Pankhurstova s celim svojim štabom in vojnimi naerti. Najprvo se prične žensko-možka vojska tu na istu, zatem jo pa odrine generala Parkle-hrust proti vestu. Vbogi moški, vbogi mladeniči in peclarji, ki bodo nasprotovali tem bojevitim ženskam! Sežgale bodo vsakega na mestu živega ali ga pa dele iz kože. Najbolje bo torej, da jo po-tegnemo s sufragetkami, če hoče-

mo dokončati še sv. Miklavža. Mrs. Parklehrusta bo prinesla se-boj cele zabojne dejnomita, hudi-čevega olja, sekir, bakel i. d. za vojne operacije. Na Kostil gartnu so pa žal komisarja Williamsa odslovili; ta bi ji že pokazal, po čim so ameriška jabelka na Elles Ajlandu. Jaz jo bom najbrže dne 4. okt. iz strahu odrinil proti Bra-ziliji z eks prezidentom Rozevel-tom, kamor gre spet na lov. Fu-tral in gleštal bom njegove lov-ske pse, če že ne bo drugega po-hla pri tem!

V mestu Concord, N. H. imajo zašitega znanega milijonarja Thawa, ki jim je odnesel srečno pete iz norišnice v Mate ven. V Kanadi je bilo že premraz, radi tega so ga poslali nazaj čez mejo v Zdr. države. Sedaj si belijo gla-ve vsi ameriški žoči, in lojarji, jedi Thaw pameten ali prismojen? Po moji pameti je ta begun bolj prebrisan kot vsi jezični dofarji Amerike, ker vleče sodnijo že to-liko časa za nos. Nazadnje bo pa popolnoma oproščen, če bo sodni-ke in zdravniške zadostno "po-grefta." Če je bil Sanford Whita kak Italijan vstrelil, bi ga bili že 99 krat posadili na električni stolček v Sing Singu. Čuje se, da obiskuje Thawa v ječi sam župan mesta Concord, da mu punee vedno pošilja rože v ječo, in da mu igra v zabavo pred "želo-m" vsak dan mestna godba! No, če bi bil pa zaprt radi tega odi kak revež, — bi ga še pes ne povohal! Vidite! To je ameriška justica!

Mesece september nam jo je zopet v deželo priklimal. Blagor se onim, ki so kaj sejali; — sedaj bodo lahko želi! Pri nas tu na Ričvotu kaže letina zelo slabo, ker so nam vse kuhinjske vrte gosenice ogolodale in požrle! Edi-na naša tolažba je še korenje in kislja repa, če ne bo preveč deže-vja! Če pojde vse po sreči, bomo okoli sv. Martina zopet ribali ze-lje in prešali grozdje, ko se po-vrnem nazaj iz Brazilije. Človek se veseli tudi jeseni, ker mu ni potreba toliko "švicati" kot po leti v vročini. Kaj si mislite! Sam naš bivši prezident sedanjji prof. Taft je izgubil letos že celih 60 funtov! Revež jih ima samo še 240, ali za 69 funtov več kot jaz; radi tega bom sedaj po 3 krat na dan lunčal, 4 krat kosil ter po 5 krat večerjal če bo šlo?

S pozdravom, Vaš vdani

M. C.

Martinek je pravil.

Milan Pugelj.

"Oho!" je rekel. "Dober večer. Na! Ančka je prišla!" Snel je z nosa očala, odložil čevlji, ki ga je ravnokar še obde-loval s kladivom, in prenehal žvi-gati.

"Naša gospoda je šla na vese-lico, zato sem lahko prišla k vam na podstrešje, Martinek!" "Saj se mi zdi nekaj tiho, ja! Pa ne, da bi si bila za ta predpust mene izbrala, hentana Ančka!" "Nak! Preveč jih imate na gr-bi, haha! Kakih dobrih šestdeset jih bo, ali ne?"

"Lej jo, dobro si mi jih name-ri-la! Pa te čevlje si mi prinesla, da jim zamašim podplate. Si jih s solдати prebrusila, kaj? No, le čakaj, le daj da sem! In kaj sem že hotel reči! Ne šestdeset, pet-deset let imam na grbi. Če te kaj skrbi, kako sem si nakopal zad-njo starost, ti povem, kakor sem onidan obljubil! Kar sedi, če se ti prehudo ne mudi k tvojemu káprolu. Jaz bom te luknje zade-laval, ti boš pa poslušala."

Ančka je sedla na skrinjo za vrati in zazdehal.

"Kaj pa že naprej zijaš? Mi-sliš, da vedo samo soldatje kaj povedati, mi pa nič? Kaj pa šel? Če ne bo moja zgodba nič prida, potem pa zdehaj! Mislim, pa, da bo!" In švrknil jo je s sivim po-gledom izpod očal, pa zategnil usta globoko v staro in vegasto lice.

"Vstani malo, da napravim pri-mero!"

"Saj jo tako tudi lahko!"

"Med teboj in med mojo nek-danjo! Veš, prsi je imela več ka-kor ti, hehe. Ali ona je bila že poročena, ti pa še nisi; pravi-jo pa da da sveti zakon ženski, ki je za kaj, vsega tistega, kar ji po-maga do prave mere. No, malo bolj prsata je bila, v obraz pa nič bolj mlada, kakor si ti, oči je imela pa že tako satanske, kakor pripovedujejo o tisti kači, ki za-

bo kar s pogledom umori. O strela, kar zmešan sem bil, ko sem gledal med govorom vanje! "Dacar sem bil takrat. Tedaj še ni bilo vse v cesarskih rokah in tudi uradnik ni bil vsak člo-vek, kakor je dandanes. Kdor je imel glavo na pravem koncu, pa je laglje kakor naše dni nagro-madil kupček srebra in zlata, da ga je v miru bozjem na stara leta glodal. Dac je imel takrat za ti-sto mesto, kjer sem prebival, in še za daleč naokrog v zakupu ne-ki majhen in čokati mešan, ki se je pisal Mežnarček, ime mu je bilo pa Silvester. Mene je imel v službi pri sebi še dva druga fan-ta. Mi mlajši smo hodili bolj po okolici, stari je pa meril in peča-til sode po mestnih gostilnah. Kake štiri ure od mesta so se pričeli hribje, in cesta je peljala preko njih, ki se je vlekla kakor večnost. Zdaj na levo, zdaj na desno, samo naravnost nikoli, ker je bilo za živino prestromo. Na vrhu rid je stala bela in bo-gata hiša in tista je bila zadnja hiša, kjer smo imeli pri sodih besedo še mi, mestni dacarji. Ker sem se zdel gospodarju čvrst in pogumen, pa je pošiljal po mene tja. E, veš, tiste bele hiše na sa-moči nisi nikoli nič prida in nik-dar jim nisem prav zaupal. Po-šten človek pojde ljudem in pri-stisne svoj dom k njihovim ste-nam, takle pa ki je ves pasji in nima vesti, se ti pa razšopiri kje na samem, da plete tam brez prič svoje hudobije. Kadarkoli sem šel na pot, nisem šel prazen. Dve pištoli sem vzel vselej s seboj; vsaka je imela dve cevi in obe sem natresel s smodnikom in s

prijelo ivje! Le čakaj! Kam sem vtaknil pa klesče! No, rad sem hodil v hribe vino merit. Doma se mi je ponoči sanjalo o njej. Kožo je imela kakor papir. Ble-sčečo in belo in mehko! Take iz-kušnje so me obdajale, kakor svetega Antona, o katerem govo-re negodni ljudje, da je v hudih napadih večkrat kar v mravlji-šee sedel. Včasih sem bil narav-nost neumen. Nisem ne videl, ne slišal, samo po ušesih mi je zvo-nilo, kakor bi nosil zvonce v lo-banji. Enkrat sem se ji zdel bled in vprašala me je, če sem bolan. Seveda sem bil bolan, na srečo bo-lan, pa še kako, a molčal sem kakor grob. No, pa ti jo vidim nekega dne v kuhinji vso obev-zano in črno pod očmi. V moš-ki mi sem govoril v hiši, nje pa ni bilo blizu. Izmužil sem se skozi kuhinjo in tam sem jo vprašal. Križ božji, kakšna je bila! Za-tečena, marogasta, vsa obunkana. Rekla je: "Padla sem." V ku-hinji se spoteknila v temi ob ška-f, ki ga je dekla nerodno postavila, pa je padla med drva ob ognji-šču. Kaj pa še, sem si mislil! De-dee te je oklestil, ta zverina pek-lenska! Bolehal je, pa ga je men-da jezilo, da je ona zdrava. To sem mu privoščil bolezen! Ko sem videl, kako mu lezejo oči na-zaj v glavo, bi se bil najrajši sme-jal. Gledal je grdo in stekleno, v prsih mu je pela žaga, pa se le ni hotel vleči. Nazadnje ga je le iz-vilo. Ona — žena — pa je bila vedno progasta in polna rogov. To pot je imela bunko sredi čela, drugič pod očesom, pozneje spet je nosila za ušesi s krvjo podplu-to liso.

"Ko je umrl, sem se oddahnil, kakor bi se bil skopal iz blata. Nekako legak sem bil in nepretr-goma sem žvižgal in pel. Vse mi je bilo všeč na svetu, vse prijet-no in pravo. Na polju, na cesti, v hiši in povsod. Počakal sem, da je pokopavanje dobro minilo, pa sem jo mahnil nekega popoldne-va v hribe. Kar povedal ji bom, kaj mislim, sem sklepal spotoma. Na mesec prisluzim toliko in to-liko, vmes pa še kaj kane. Za ti-sto pa, kar ima ona, ne vprašam. Kakor hoče, tako pa naj s svojim dela in ukrepa. In še nekaj mi je prasknilo v glavi, da me je kar pot obil. Kaj pa če je ona v dru-gem stanu? Pa sem se tudi sam s seboj pobotal! Le naj bo, če je. Je že moralo tako priti. Otrok je pa nedolžen, kakšen pa!

"In v takih pomenkih s svojo lastno modrostjo sem jo brisal navkreber. Spomlad je bila in ko-bilar je žvižgal po smrekovih vr-hovih. Divji zajci so mi letali pre-ko pota in mislil sem, da ne bo nič prida.

Tudi res ni bilo Bog ve kaj, ali smo že taki, do s človekom, ki ga imamo res radi, težko govorimo o tem, kar nas veže nanj. Z dru-go žensko bi bi čakal in čakal, tik nje sem pa sedel kakor pivec na sliki. Cigarro sem držal v levi-ci, z desnico sem vrtil na mizi kozarec, besede so mi skakale iz ust, kakor bi streljal kak tak, ki ni imel še nikoli puške v rokah: po navadi se mu še ne sproži ne, kadar se pa mu, zadene tja, ka-mor se mislil ni. Če sem se ganil, je bila pa takoj nerodnost na vr-sti. Z roko sem mislil pokazati predse, da bi dal besedi veljavo,

jatelj! Enega dobrega tovariša sem imel, ta je bil pa sam tak, da mu lastne matere ne bi zaupal. "Me nimate kam vtakniti, kaj ne?" je povzela. Jaz pa sem zmi-sljaj hitro sem in tja, pa nisem nič naganil. Pričo sem ujel, kletke pa še nisem bil pripravljen.

"Nocoj še ostanite, jutri pa že kako napraviva."

"On je kakor ris. Kar zobe ka-že in oči se mu kročejo."

"Bom pa ostal okoli hiše. Če bo kaj, bom že slišal!"

"Kaj mi pa to pomaga?"

"Saj ne bom samo poslušal."

Orožje imam pri sebi, nič se ne boj. Ga bom že zamotil, da ne bo mislil na to, kako bi butal v vrata."

Nekaj časa sva molčala oba, nato je prišlo pa vse kar samo od sebe. Nenkrat sva se drug dru-gega tiščala, in najlepši večer je bil, kar sem jih na svetu doživel. E, veš s srečo je slabo porazde-ljeno po svetu. Ta je ima preveč, drugi nič. Enemu sije en sam za-rek, drugemu cel snop. Meni je padlo le eno zrno, drugemu se iz-tresa roko polne vrče, ne da bi jih zaslužil. Eh —

Malo se je zamislil, delo mu je obtičalo, a je naglo zopet dvignil kladivo, pomežiknil Ančki in se namuznil. "Kaj bi ti pravil na drobno, kaj ne? Saj sama bolj veš, kakor jaz, ko si ravno na tem."

"Delajte naglo, delajte!" ga je bodrila Ančka. "Pa še dalje povejte, da bom videla, kako ste ravnali za vaših dni!"

"Kakor zdaj. Radi se imajo ljudje pa vedno po enem kopitu. Kakor zdaj tvoj fant, tako jaz

Saljivke.

Kobilice.

Nekega poletja so obiskale ko-bilice vas. Bilo jih je toliko, da so pokrile vse, kar je bilo zelenega. Sodnik je pred svoj vrt sklepal vse prebivalstvo in mu naročil rekoč: — Ko rečem "Naprej", udrite v vrt in pobite vse, kar vam pride pod roko. Med navzo-čimi je bil tudi cigan, ki je sodni-ka že od davna sovražil.

Sodnik je odprl vrtna vrata in zakričal: — Naprej!

Komaj je to izgovoril, mu je se-dla velika kobilica na nos.

Cigan je to videl in — udaril. Ubil je kobilico in seveda tudi sodnika.

Dočim so možki pokončevali kobilice, so se zbirale ženske pred vrtnimi vrati.

— No, kako je z bojem? — je vprašala cigana sodnikova žena.

— Nič se še ni odločilo; dose-daj je padel eden izmed sovražni-kov in eden naših.

Odgovor.

Nekdaj so vprašali Imana Ha-sana: — Kaj je boljše: velika uče-nost, ali veliko premoženje?

— Učenost — je odvrnil mo-drijan.

— Če je učenost boljša, zakaj pa trkajo učenjaki na vrata bo-gatinov in ne nasprotno?

— Ker učenjaki znajo ceniti vrednost denarja, bogatini pa ne vedo, koliko je vredna učenost.

Berači.

Trije reveži so beračili po ca-ri-grajskih ulicah. Prvi je bil slep, drugi hrom, tretji oče deseterih otrok. Zvečer so sedeli v svojem stanovanju in pili.

— Pogled, kako se lesketa vi-no — je rekel slepec.

— Pusti moje vino pri miru — je zakričal hromec — če ne, te brenem skozi vrata.

— Breni ga — je zaklepal oče deseterih otrok — breni ga — in če ga breniš, ti dam sto cekinov.

Značajan narod.

Veliki vezir je imel pisarja, ki je pisal v posebno knjigo neum-noti, katere so se dogajale v de-želi.

Nekega dne mu je rekel: — Pokaži knjigo, mogoče je tudi moje ime notri.

— Da, Visokost. Včeraj si na-pravil veliko neumnost. Grku si dal tisoč zlatnikov, da ti bo ku-pil konje.

— In če mi jih bo Grk pošteno kupil?

— Potem bom tvoje ime izbrisal in njegovega zapisal v knjigo.

Ni prežgodaj.

Turek je hotel oženiti svojega najmlajšega sina.

— Prežgodaj je še — so mu re-ki sosedi — pusti ga, da pride h pameti.

— Ko bo enkrat pameten — je rekel Turek — se sploh ne bo več ženil.

Na sejmu.

Prodajalec je hvalil osla z be-sedami: — Moj osel, to vam je ži-val! Pameten je, lep in hiter, da srno prehit.

— Raje reci: prehitu zajca, — je pripomnil kupec — ker so tu-di taki osli zelo redki.

Izpred sodišča.

Kmet je šel na potovanje. V tuji vasi je skočil nanj pes, nakar ga je kmet enostavno pobil s se-kiro. Stvar je prišla pred sodi-šče.

— Zakaj se nisi psa ubranil z ročajem od sekire? — ga je vprašal sodnik.

— Pri nas, gospod — je odvr-nil kmet — imamo tako navado, da se le onih psov branimo z se-kirom ročajem, kateri z repom grizejo.

500 drvarjev se takoj išče

Plača za rezati \$ 1.20 od klastre.

Zgradili smo zadnji čas več kamp ob So in v Minning cest. Imamo za izse-kanje veliko lepega drevoja. Dala je za celo leto. Moje, ki hočejo delati za nas naj pišejo na Tony Znidaršič, Rumely, Michigan ali John Knaus, Eben Jct., Michigan.

The Cleveland Cliffs Iron Co. Lumbering Department MARQUETTE, MICH.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Slovensko pevsko in dramatično društvo "DOMOVINA" New York, N. Y.

šibrami in jih zabil s predivom. V desnem hlačenem žepu sem imel eno in v levem eno. Palica je bila pa tudi dobra. Votla je bila, pa je tičala v njej železna mera, ki sem jo jemal izjnje, kadar sem meril vino v sodu. Težka je bila, in če je bilo treba, je padla po plečih ali koder je priletelo, da nas sam sveti Anton obvari! Kakor bi ožgal sveti Mihael z ognje-nim korobačem!

V tisti beli gostilni sem jo vi-del prvič. Oče je bil krepak pet-desetleten rjavce, ki je gledal iz-pod košatih obrvi kakor sršen. Žena mu je bila zdavna umrla, in zapustila sina. Tisti sin, ki je bil tak, kakor oče, čakal, grdo-gled in redkoheseden, jo je iz-taknil neke onstran hribov in se ž njo poročil. Prijazna je bila, v obraz bela in rdeča, kakor bi ji vili makovega rdečila pod kožo, in gledala je tako, kakor sem že opisal. Z vsakim, ki je prišel, je govorila, ko da bi ji bil rodni brat. In postregla je rada. Dala je belega mlečnega kruha in vi-na. Nekaj sem se oziral za neko meščanko tiste dni, pa ko sem videl to mlado krmarico, me je vse minulo. Če dobim tako, se še oženim, sem si dejal. Dokler pa take ni, ne bo vse skupaj nič. Saj pravijo tudi, da je vsak neumen, kdor rine v sveti zakon.

"Hentani čevlji, drži se, no, stoj! Kaj pa spet zijaš, Ančka? Pa menda nič ne slišiš? Samo dra-gonarja vidiš pred seboj pa nje-govo sabljo!"

Saj vas gledam. Tako slepa ni-sem, da bi imela Vas za drago-narja!"

"Lej jo, kako se košati! E, nič se ne boj, tudi tvoje bučice se bo

"Kaj se vam pa tu dela?" sem vprašal.

"Toliko je pri nas te šare" — je rekla ponižno, "pa človek v temi kam tebe!"

"Kaj pa mož, še kaj vstaja?" "Se včasih!"

"Po pravici ti pravim, Ančka, glej, samo zato je vstajal, da jo je tepel. Samogolt človek je bil, vsem ljudem nevoščljiv in ko je videl, da bo kmalu po njem, ni ni privoščil nikomur več zdravja, vsakega ni mogel tepsti, ženo je pa lahko. On bo umrl, kaj ne ona bo pa živea. Njega bodo zasuli z zemljo, da tam segnje, ona bo dobila pa drugega in se ž njim dobro imela. Najrajši bi jo spra-vil še sebi izpod nog, da bi bil sam laglje umrl. Zato jo je tol-ke! Pozneje sem izsrkal kakšno besedo o tej stvari iz njenih ust. Če je slutil, da sedi v veži, v ku-hinji ali v sosednji sobi in je za-maknjena v to ali ono delo, se je splazil iz postelje kakor tat, vzel palico iz kota in jo neusadom osmodil od zadaj, koder je pri-le-dlo. Ofrdedela je kakor ptica."

"Kaj pa je?" je vprašala, ko je prišla malo k sebi.

"Kaj si se pa smejala, kaj? Moje smrti se veselíš, ti mrha ne-sramna!"

Takrat je bil že čisto ob sapo. Davilo ga je in sesedel se je, ka-kor bi ne imel več kosti, da bi ga držale po koncu. Roke, noge, tre-buh in glava — kar vse skupaj je padlo na en kup, kakor iz dese-tih deščic izložena in razmajana. Če jo je dosegl, jo je tudi sunil iz postelje v rebra ali v pas. "Kaj se pa maej in ziblješ kakor bi se satanum dobrikala, hudirjevka!" je sopol in se davil s sapo.

pa sem zadel ob polič in ga pre-vrnil. Na, pa sva imela luže na mizi. In mesto, da me bila poslušala, je šla iskati cunjjo, da je po-brisala. Nazadnje, ko me je vino poživilo, se mi je jezik razvezal, takrat je prišel pa stari, njenega moža oče, domov.

"Enkrat pozneje pridem tja, ko so ravno vrata v njeno sobo popravljali. Kaj pa to, ali ste imeli tatove? sem vprašal, pa mi ni nihče odgovoril. Hlapec je pri-bijal tečajnika, da bi bil človek skoro oglušil, stari me je oškvr-nil s srepim pogledom, ona je pa molčala. In ko sem sedel v hiši, je ni bilo blizu. Stari se je vrtel okoli mene in videlo se mu je, da mu brodi drugo po glavi, ne pa tisto, o čemer govori. Odhajal sem in takrat se je izmuznila ona k meni na prag in mi šepetnila spotoma: "Če morete, me poča-kajte v mraku za šupo!"

"Bom!" sem rekel in še sem hotel dostaviti, pa je že ni bilo nikjer. To je bilo polno, ko se je solnce komaj nagnilo. Trpal sem po hosti do mraka in v mraku sem krenil na šupo in čakal.

"Veste, kdo je vlomil vrata? On, stari!"

"Kaj pa vi?" sem bleknil za-čuden, ne da bi takoj razumel.

"Skozi okno sem mu ušla!"

"No, ta je pa spet lepa!" sem dejal in vse sem razumel. Starec je obšlo poželenje, evo ti novega vruga!

"Kar vzemite me, kamor hoče-te, me peljite, samo da ne bom več tukaj!" je rekla in oči si je pričela brisati. A jaz sem vse raz-burjen mislil, kako bi? Kam jo naj peljem? Ko bi imel mater, kakšno žlahto ali oženjenga pri-

svoje dni! Vidiš, tisto noč sem ostal dolgo za šupo. Ko je bilo vse tiho, sem se splazil k psu in ga podkupil z klobaso. Sedel sem pod njeno okno in čakal. Čuki in druge sove so mi peli, da je bil bil kratak čas. In zdaj in zdaj se ti je podilo kaj po cesti kakor jata vravog. Bila je menda di-vjačina.

Videl sem hlapec, kako je pri-stavil lojtro in lezel na kozolec. Menda k deklji. Veš, v naših hi-šah sta zmerom po dva zakona. Eden veliki, ki ga vodita gospo-dar in gospodarica, in drugi mali, ki ga živita po tihotapsko hlapec in dekla, ali pa pastir in pastir-ica. Jasno je bilo in to se mi ni zdelo ravno primerno. Ljubša bi mi bila oblachna noč.

"Če je znal kateri od nas čit-tati, pa so mu dali na sveti dan v ječi knjigo. Tudi jaz sem jo do-bil in prav podobno sem bral o nekom, kakor se je meni godilo. Stal je pred dekletovim oknom in čakal, kdaj bo oče udaril po njem. Bilo pa je zapisano, kako je gledal dotičnik dreve, ki je stalo v temi pred njim kakor po-šasti, kako se je majalo v sapi, kako so žvigale sence in take re-či. Stran sem vzel tiste bukve, ker sem vedel, da je vse skupaj laž. Ta že ni nikoli kaj takega čakal, kakor pravi pisec, da je. Če bi bil, bi ne videl sene in ne dreva in tudi tistih primer bi ne delal s pošastmi in tako. Vse kaj drugega bi se mu kuhalo po glavi.

"Viž, dolgo sem sedel na travi pod oknom. Naenkrat pa slišim po veži šum in trkanje na vrata.

(Konec prihodnjia.)

Brzjavaj,

ki so bili poslani na 9. glavno zborovanje J. S. K. J. v Pittsburgh, Pa.

Težka je Vaša naloga in velika je Vaša odgovornost, toda še večji je pogum in zaupanje pennsylvanski Slovencev. Delujte v prid, blagor in napredek slavne organizacije, ktere temelj za more privedi ameriške Slovence do jedinstva in prave bratske sloge! Dobrodošli v Slovenski Dom! — Anton Zbanišnik, predsednik, Pittsburgh, Pa.

Ziveli delegati! Zivelo Vaše delovanje za napredek slovenskega naroda. Težko je delo, huda je pot, ali vstrajnost premaga vse. — Ignac Podvasnik, član društva sv. Stefana, št. 26.

Delavei na narodnem polju, na tisoče oči je uprtih na Vas! Delujte na korist članov in Jednote! Delujte za centralne blaginje in za združeno Jednot in Zvez. — Društvo sv. Jožefa, št. 85, Aurora, Minn.

Krepki "Nazdar" vsem cenjenim delegatom na devetem glavnem zborovanju J. S. K. J.! Delujte za napredek in procvit naše slavne organizacije! — Mary Polansek, Waukegan, Ill.

Bratski pozdrav uradnikom in delegatom J. S. K. J.! Napredek in sloga naj bode Vaš cilj! — Frank Spelura, tajnik društva sv. Jurija, št. 61, Reading, Pa.

Pozdrav uradnikom in delegatom J. S. K. J.! Društva sv. Petra in Pavla št. 66. želi, da bi složno delovali v procvit slavne J. S. K. J. Društvo želi prihodno konvencijo v Jolietu, Ill. — F. Blatnik, predsednik, J. Jermine, tajnik, I. Vardjan, blaginjak, Joliet, Ill.

Delo Vaše zbujata brate naše, hudi nam sestre! Slavo Vam bodo peli potomci naši, delo Vaše naj slovi! — Anton Dekleva, predsednik pevskega društva "Prešeren", Pittsburgh, Pa.

Zborujte veseli zborovalci in zastopniki slovenski! Podajte si bratske roke, delujte bratoljubno in složno ter stopite tiranom slovanstva in sloge na vrat! To lahko storite le složno. Bog blagoslovi Vaše delo! — Paul Schneller, predsednik K. S. K. J., Calumet, Mich.

Vi, ki reprezentirate deset tisoč članov naše lepe organizacije, imajte pred očmi človekoljubje, toleranco, svobodo in napredek. — Za društvo sv. Cirila in Metod: — John Plautz, blaginjak, Calumet, Mich.

Pozdravljeni delegati 9. konvencije! — Nathgrill, podpredsednik društva "Zvon", Chicago, Ill.

Pozdrav vsem uradnikom in delegatom na 9. gl. zborovanju v Pittsburgh, Pa. Želim, da bi delali v korist društvom in J. S. K. J. — Joe Perko, Chicago, Ill.

Pozdravljeni delegati devetega glavnega zborovanja J. S. K. J.! Na svidenje v Indianapolis! — Michael Pavel, tajnik društva sv. Jožefa, št. 45, Indianapolis, Ind.

Pozdravljeni delegati 9. konvencije! Prihodnja konvencija naj bo v Indianapolis. — Anton Mervar, Indianapolis, Ind.

Cenjeni sobratje delegati! Spominjajte se svojih poškodovanih sobratov ter ukrenite kaj za Slovensko Zaveščice. Pozdrav vsem delegatom in uradnikom! — Paul Schneller, Calumet, Mich.

Cenjeni sobratje J. S. K. J.! Delujte složno za združitev Jednot in Zvez. Pozdravljeni! — Plavec, Black Diamond, Wash.

Obilo uspeha v korist slovenskega naroda. Delujte za združitev! Ziveli! — Odbor Slov. Del. Podp. Zveze. — Conemaugh, Pa.

Slavni delegati! Sprejmite vse napredne in koristne predloge, delujte v korist naše J. S. K. J. in korist našega naroda. Ziveli delegati 9. konvencije! — Fr. Gabrenja, Johnstown, Pa.

Društvo sv. Roka št. 94, Waukegan, Ill. Vam pošilja iskrene pozdrave z najboljšimi željami za složno posvetovanje in složni napredek za dobrobit cele organizacije. Ziveli! — John Bartel, predsednik, Andrew Bartel, tajnik, Waukegan, Ill.

Pozdravljeni bodite delegati na 9. glavnem zborovanju v Pittsburgh, Pa. Delajte v korist društev in v korist J. S. K. J. — Joseph Cer, Sout Chicago, Ill.

Ziveli slavni delegati J. S. K. J.! Delujte vse za narod in dom, ker le v slogi je moč! — Društvo "Jugoslovan", št. 104, Chicago, Ill.

Bratski pozdrav cenjenim zborovalcem J. S. K. J.! Naj vlada sloga in edinstvo med Vami! — Joseph Zalar, gl. tajnik K. S. K. J., Joliet, Ill.

Slava zbranim delegatom! Porabite vse sile za napredek Jednote! — Michael Sunich, Calumet, Mich.

Slavni odbor in delegati J. S. K. J.! Delujte za procvit članov. Priporočamo se Vam za prihodnje zborovanje v Chisholm, Minn. — Lamuth Gerzin, Chisholm, Minn.

Pozdravljeni delegati na deveti redni konvenciji! Častna je Vaša naloga ter truda polno je Vaše delo. Oči tisočev članov se ozirajo na Vas in Vaše delo pričakuje bilo uspeha, ki naj rodi stoteri sad. Ziveli delegati! Zivela Jednota! — Math. Kramar, predsednik društva sv. Martina, Barberton, O.

Pozdravljeni delegati 9. konvencije J. S. K. J.! Delujte v slogi za korist naroda in podrejenih društev naše dične Jednote. 10. konvencija naj bo v Pueblo, Colo. — Poe Cullig, blaginjak, Pueblo, Colo.

Delegati! Majhni smo kot narod, delujmo z vsemi močmi! Za eno misel eno srce in en narod! Mnogo uspeha! — Narodni Vestnik, Duluth, Minn.

Gromoviti živio zbranim delegatom! Mnogo uspeha! — Društvo sv. Petra, Brooklyn, N. Y., New York, N. Y.

Slavno zborovanje oživi u zruženja! Bodi zdrav slovenski rod! Vas pozdravlja — Konvencija S. S. P. Zveze, Milwaukee, Wis.

Sprejmite tužno vest, da je preminul Rev. Andrej Surenkar, on, kateri Vam je brzojavno poslal častitke zadnji teden. Z bratskim pozdravom sodelegat — A. Girdina, Cleveland, O.

Združeni bratje! V imenu vseh faranov in prijateljev se Vam zahvaljujem za dar Rev. Surenkarju. Bog Vam plati! Pogreb v petek jutraj. Ilvala Vam! — A. Girdina, Cleveland, O.

Luigi Veronese.

Spisal Vilko M.

"Giulietta, butiljko valpolicele!"

Tako je naročil Luigi, ko sta stala z Giovannijem še v vratih nizke kreme poleg starodavne veronske arene.

Giovanni se je zadovoljno smehljajal se spomota, ko sta šla mimo Sammichelijevga spomenika in skozi Portoni Bra ter zavila k Municipiju, ob tem nepričakovano naročil pa mu je raztegnil nasmeh usta skoro do ušes, polgnil zobje zgornje čeljusti in so se visoko vspele zmursene obrvi. Stopila sta v tesno, zakajeno izbo, kjer se je stiskala k oknu edina vegasta miza, pogrnjena z barvastim prtom, vsem politim od vina in posvaljkanim od mokrega pepela.

"Dober maneuver, vsakakor brljanen maneuver", je hlasal Giovanni, "zakaj ne spominjaua se, kdaj si poslednjič naročil valpolicele?"

"No, no, baš tako briljantni ni bil ta maneuver", kako si ga predstavljaj. Da boš kaj na jasnem, moram priznati, da je bila prava beračija; skoro bi rekla, da se ni izplačalo riskirati, ampak kar je, je, za to valpolicele bova že imela. Zakaj bi si je pa tako po eni ne privoščila!"

V tem je prinesla Giulietta bu-

tiljko. Vsa prašna je bila še in blatna, da jo je morala brisati s predpasnikom in s težavo je vlečla potem zamašek, ki se je držal vratu, kakor da je vanj prirasel. Medtem je nezaupno pogledovala gosta, kakor bi se bala, da ji odneseta plačilo.

Luigi je takoj uganil te poglede in zato jo je hitel zagotavljati:

"Gledaš naju, kakor bi nama ne zaupala. Pri vragu, ali sva ti ostala še kdaj kaj dolžna? Hm! — Pa da ne boš v strahu, vražja baba, plačam pri tej priči. Počej račun!"

Nepremično je stala Giulietta, vsa prebledela, poloplašena od trdih gostovih besed in njegovih oči, polzačudena vsled njegove bistrosti, ki je tako točno razkrinkala njeno zaupanje. Skoro jeeljaje je povedala račun.

Luigi je ježno vrgel po mizi, kolikor je zahtevala in potem je osorno velel:

"Zdaj izgini in zapri vrata!"

Ko sta bila sama, je izlekel Luigi iz žepa denarnico, ki je bila Giovanniju dotlej neznana, položil jo je na mizo, pa je pričel skivnostno pripovedati:

"Vidiš, bratec, to je vse, kar sem prinesel iz manevra."

Popoldne sem stal na kolodvoru v Porta Nuova. Štirje tujci so se pojavili od nekod. Po jeziku sem jih sodil za Francoze; vrag zna, če so res bili, privrili se ne bom, ampak recimo, da so bili Francozi. Čudne prikazni! Bili so brez suknjičev, rokave privihane prav do ramen, razgaljene prsi, hlače dokolenke in polne, težke nahrbtnike so nosili. Saj pravim, nekaj čisto posebnega!

Eden je bil posebno debel, z zlatim škčipalnikom. Jaz sem ga sodil najmanj za bankirja in res, ko je v bifeju plačeval, je imel v roki — tale mošnjiček. Vtaknil ga je potem zadaj v hlačni žep ter odšel k tovarišem na peron.

Veselo so se razgovarjali, zakaj vlaka ni bilo še od nikoder. No in tega debelega Francoza sem si vzela na muho, to se pravi, njegov nabasani mošnjiček.

Vlak pridrda in se ustavi za par minut. Ljudje so se vsuli v vozove in nastala je na stopnicah strašna gneča, zlasti, ker so spredovniki nestrpno opominjali na skorajšnji odhod vlaka.

Debeli Francoz se je skušal skobacati v voz. Bil sem tik njega, ko je stal z eno nogo na stopnicah, z drugo pa še na tleh. V tistem hipu so kakor nalašč navahili od zadaj, tako, da sem lahko prav brez skrbi spolnil roko po tolstem bedru do zevajočega žepa. En spreten segijal in denarnica je bila že v moji malhi.

Pustil sem, da so me odrinili potem potniki in kmalu sem bil zunaj gneče.

Ampak ni bil tako neumen ti isti Francoz. Toliko, da sem imel še srečo, pospraviti njegovo denarnico — saj veš, bratec, da imam v tem že izvrstno prakso!

— pa ti je vrag že pogrešal svojo "mekdanjo" imovino. Še na stopnicah se je obrnil in srdito osvigal vso gnečo. Oni trije, ki so zavzeto poslušali kletvice svojega tovariša, so bili vsi osupli in so tudi iskali v gneči, no, kakor da se je zgodila bogve kakšna nesreča!

Vse tisto srdito šviganje pogledov sem opazoval iz čakalnice, skrit za neke babe, ki so vse solzne stikale glave in jih naslanjale na šipe ter mahale z rokami nekemu v slovo.

Denarnice dotlej še nisem odprl, ampak po tistih maščevalnih pogledih sodeč, sem živel v trdnem prepričanju, da sem se najmanj pošteno okoristil.

Da si ti videl, Giovanni, tiste besne oči. Kar boga sem hvalil, da se mi je stvar posrečila, sicer bi najbrž ne bila nikdar več tega dragocenega soka. Zdaj sem videl, kaj se pravi: razjarjen Francoz. Hujše so sikači, kakor modrasli. Da, da, kar nekaj sladkega je slo po meni, da sem bil na varnem.

Zapiskala je piščal in vlak se je jel pomikati proti Villafanki. "Buon viaggio!" No, da, to sem jim še privoščil, zakaj pa ne? seveda lepo natihoma, potem pa sem se umaknil, da bi si ogledal svoj plen.

Kaj pravim, plen? — Beračijo, to francosko beračijo!

To rekši, je zagrabil Luigi uplenjeno denarnico in jo srdito vrgel po mizi, da so se vsuli nanjo vsi aerodni centesimi in nekaj avstrijskih šestice. En novec je padel na tla in se katalil proti vratom. Giovanni je skočil za njim, misleč, da je lira in boječ se, da bi mu jo pohlastala kaka

špranja, a bila je — šestica. S čmernim obrazom jo je pobral.

"Eviva!" je napil Luigi. Ves skremžen se je držal, kakor da je ugriznil tepko.

"Eviva, pobratim!"

Ko je iznova napolnil Giovannij kozarca, zdelo se mu je potrebno, da je izpregovoril, gledajoč v razmetane novce, ki so jih malomarno otipavali Luigijevi košeni prsti:

"Ej, valpolicele je zaslužena in to je poglavitno. Beračija res ta plen ampak tolaži se Luigi: ta teden naju gotovo bogato blagoslovi Hermes, naš zaščitnik, saj veš — v areni. Pravijo, da pečejo poslušat Aido cele trume tajcev. Ha, ha!"

"Tam pa, tam!" se je nasmejal Luigi, zbtrajajoč ukradene novce v denarnico. "Tam pa, tam..." je govoril malozavedno, zakaj vse misli so mu bile v štetju, "... torej tri lire, petnajst centesimov" in ta borni nikelj, kaj bi štel in računal, valpolicele je plačana!"

"Eviva Giovannij!"

"Eviva Luigi!"

Razne zanimivosti.

Sueški prekop

je dolg 90 milj. globok 31 čevljev, ima 108 čevljev široko strugo ter je veljal 100 milijonov dolarjev. Zgradili so ga Francozi.

Konzorcij beračev na Ogrskem.

Debrecinska policija je te dni zasledila posebne vrste sleparije. Odkrila je namreč konzorcij beračev, kateremu je načeloval zelo bogat podjetnik, ki je imel zaposlenih več tisoč beračev. Pripomniti je treba, da je na Ogrskem, posebno pa v Budimpešti zelo razširjeno beračenje. Skoraj na vseh koneh in krajih v Budimpešti stoje berači, ki so postali že kar tipični. Mnogo teh beračev si pridobi tekom let precejšnje premoženje, nakar se umakne v privatno življenje, dočim proda svoj prostor svojemu nasledniku. Tako so v Budimpešti berači, ki "zaslužijo" na dan 20 do 30 K in katerih najboljši klijentije so stare bogaboječe aristokratske dame. Pazljiv opazovalec pa lahko vidi te berače elegantno oblečene, kako se ob nedeljah in praznikih zabavajo v raznih izletnih krajih okoli Budimpešte. V Debrecinu se vrši te dni veliki letni sejem. Pri tej priliki se zberejo berači iz raznih komitatov v Debrecinu, da tam izvršijo svojo obrt. Ti berači, katerih je več sto, so vendarle nekoliko preveč nadlegovali ljudi. Policija je vsled tega aretirala mnogo beračev. Pri zasliševanju pa so ti berači izpovedali, da so člani konzorcija, katerega "ravnatelj" je podjetnik Josip Szenassy. Ta je dajal beračem na razpolaganje berglje, vozičke in druge utenzi-rije, ki so jih potrebovali pri izvrševanju svojih "obrti". Berači so tudi izpovedali, da so morali polovico svojih dohodkov dajati Szenassyju, ki jih je kontroliral po svojih nastavljenih kontrolnih

organih. Tudi se je izkazalo, da so ljudje, ki so kot pohabljeni beračili, zdravi, močni in delazmožni in da so pohabljenje le simulirali, da vzbujajo tem večje sočutje.

Stoletnica bitke pri Kulmu.

V nedeljo dne 31. avgusta se je v Toplicah in Kulmu na Češkem slovesno obhajal spomin na ono krvavo bitko pred 100 leti, ki se je vršila pri Kulmu in Toplicah v severnem Češkem. Tedaj (l. 1813) so združene avstrijsko-rusko-nemške armade prvokrat premagale cesarja Napoleona. Ob tej slavnosti se je odkril spomenik na bojišču. Odkritja se je udeležil nadvojvoda Karl Frane Jožef kot zastopnik cesarjev.

Strelna ubila štiri neveste.

Budimpešta, Ogrsko, 21. sept. Štiri deklee iz vasi Nagyvoirad, kojih poroka bi se morala vršiti danes, so šle v gozd, da naberejo cvetja in zelenja za okrašenje cerkve, v kateri naj bi se vršila poroka. V gozdu pa jih je presenetila nevihta in vse štiri je ubila strelna. Stariši in ženini, ki so jih šli iskat, so jih našli v gozdu mrtve.

S trga.

Ribničar prodaja žlice na trgu. Mimo pride prijatelj ter ga vpraša:

"Oče, kako gre kaj kupčija?"

"Kako? Tako kakor pri bolniku: "Vsako uro eno žlico."

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNIČA

prirejena za slovenski narod po drugih slovnicih. S sodelovanjem več strokovnjakov, je izšla te dni; založila Slovenske Publ. Co. Cena v platnu vezani \$1.

Ta slovnica je skrbno delo ter se delalo na nji precej časa. Nje obseg je: Glasovanje, Oblikoslovlje. Vaje. Pogovori iz vsakdanjega življenja. Besede, ki se največ rabijo v navadnem govoru.

Pri tej slovnici nismo štedili denarja niti časa in to samo zato, da naš narod vendar enkrat dobi dobro poučno knjigo v tej deželi nepotrebnega jezika.

NAŠI ZASTOPNIKI. kateri so pooblašteni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: John Deberc in A. J. Terbovc.
Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig in J. H. Holtz.
Pomerio, Colo.: Mike Krivec.
Salida, Colo. in okolice: Louis Costello (The Bank Saloon).
Walsenburg, Colo.: Anton Saffich.
Indianapolis, Ind.: Alojzij Rudman.
Depue, Ill.: Dan. Adovirnac.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.
La Salle, Ill.: Mat. Kump.
Joliet, Ill. in okolice: Frank Zagar.
Mineral, Kans.: John Stalc.
Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Cerna.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Frontenac, Kans. in okolice: Frank Kernc.
Moberly, Kans. in okolice: Martin Kos.
Vale Summit, Md.: Frank Kocjan.
Calumet, Mich. in okolice: Pavel Shalts in M. F. Kobe.
Manistiquette, Mich. in okolice: B. Kozian.
South Range, Mich. in okolice: M. D. Laković.
Chisholm, Minn.: E. Zgonc in Frank Medved.
Duluth, Minn.: Joseph Sharanov.
Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouze, J. Sharanov in M. L. Kapach.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze in Aloja Baudek.
Gibbert, Minn. in okolice: Louis Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouze.
Nashauak, Minn.: Geo. Maurin.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Aldridge, Mont.: Gregor Zobe.
Brooklyn, N. Y.: Alojzij Cesarek.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. Marincic in Chas. Karlinger.
Bridgeport, Ohio in okolice: Frank Hocevar.
Barberton, O. in okolice: Alois Balant.
Collinwood, Ohio: Math. Slapnik.
Lorain, O. in okolice: Andrej Bombas.
Lorain, O. in okolice: John Kumsa, 1935, E. 25th St.
Youngstown, O.: Anton Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin.
Allegheny, Pa. in okolice: M. Klarich.
Braddeley, Pa.: Ivan Germ.
Burdine, Pa. in okolice: John Keršič.
Conemaugh, Pa.: Ivan Fajk.
Claridge, Pa.: Anton Jerina.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Broughon, Pa. in okolice: Anton Dem-
Export, Pa. in okolice: John Prostor.
Forest City, Pa.: Karl Zalar.
Irwin, Pa. in okolice: Frank Demar.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja.
Meadow Lands, Pa.: Geo. Schütz.
Moon Run, Pa. in okolice: Fr. Maček.
Pittsburg, Pa.: Ignacij Podvasnik, Urh Jakobich in Ignacij Magister.
Pittsburg, Pa. in okolice: Frank Ram-bis.
Unity Sta., Pa.: Joseph Skerlj.
Steelton, Pa.: Jos. A. Pibernik.
Willock, Pa. in okolice: Joseph Peterel.
Willock, Pa.: Frank Seme in Joseph Peterel.
Winterquarters, Utah: Louis Blasich.
Black Diamond, Wash.: Gr. Porenta.
Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.
Thomas, W. Va. in okolice: Jos. Rus, in Frank Bartol.
Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in John Vodovnik.
Sheboygan: Frank Beniger, 606 Jefferson St.
West Allis, Wis.: Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val Stalloh.

Naravna obiljska vina, najboljše kakovosti, Delaware, Catawba in Concord, prodaja

Josip Svete,

1780-82 E. 28th St., Lorain, O

Delaware po 90c. galona. Catawba po 70c. galona, Concord po 50c. galona.
Vino razpošiljam od 25 galonov naprej.
Za vino jamčim, da je popolnoma naravno.
Pri večjih naročilih znaen popust.

Volika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja bela vina po 70c. galona
crno vino po 50c. "

Drobnik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sodček) za \$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE!
Delo prve vrste, Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2516 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najboljše žganje te-
izvrstne smotke — patentovana sdra-
vila

PRODAJA vožne listke vseh prekomor-
skih črt.

POŠILJA denar v star kraj sanesljivo
in poštano

UPRAVLJA vse v notarski posol spada-
inča dela

Zastopnik "GLAS NARODA", 83 Cortlandt St., New York.

FRANK SAKSER

Glavni urad:

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.

Prodaja

denarje v staro
domovinopotom c. kr. poštne hranilnice na
Dunaju; hitro in ceno.parobrodne
listkeza vse prekmorske parobrodne družbe
po izvirnih cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro tvrdko, a nihče

ne more tožiti o kaki izgubi.

Jugoslavenska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRADNIKI

Predsednik IVAN GHEK, 501 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMONIC, Evelet, Minn. Box 643.
Glavni tajnik: GEO. L. PRIMONIC, Ely, Minn., Box 434.
Pomoćni tajnik: MICHAEL KRAVINIC, Omaha, Neb., 1594 St. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUCEK, Ely, Minn., Box 195.
Naupnik: ALOJZ VILHANS, Lorain, Ohio, 1701 N. 6th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI

Dr. MARTIN E. IVKO, Ely, Minn., 999 N. Chicago St.

NADZORNIKI

ALOIS KOSWELIC, Safford, Colo., Box 522.
MICHAEL KLOSCHER, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
FREDERICK SPENAR, Kansas City, Kans., 433 No. 4th St.

POROTNIKI

IVAN KREZHENIK, Safford, Pa., Box 133.
FRANK GOUCEK, Chisholm, Minn., Box 715.
MARVIN KOCHENAR, Pueblo, Colo., 1315 Miller Ave.

Vsi člani naj se poljudijo na glavni tajnik, vse članice poljudijo na glavni tajnik Katol. Jednote.

Družbena glasila: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Trgovci ciganski odjemalci. V Veliki vasi pri Krškem ima trgovca Josip Mlakar z različnim blagom dobro založeno mešano trgovino. Dne 26. julija t. l. je pa dobil nenadoma veliko novih odjemalcev: ves dan so prihajali in odhajali različni cigani in kupovali malenkosti. Izkupil ni veliko od njih, dela je pa imel ves dan dovolj. Ni čuda, če je bil zvečer utrujen in se je podal takoj, ko je pozaklenil prodajalniške prostore, v svojo več sto metrov oddaljeno hišo k počitku. Ko je prišel drugi dan, je zapazil, da je bilo vloženo ponoči v prodajalno in da so mu odnesli zlikovne različnega blaga za več nego 250 kron, predvsem sladkorja, kave, pipev in drugih stvari. Seveda je obrnil takoj sum na svoje najnoveše odjemalce od prejšnjega dne — na cigane. Ko so šli orodniki po gozdu okoli Velikega Mraševa iskat ciganev, jih ni bilo nikjer — vzela jih je noč. Našli pa so v bližini prodajalne nekaj pokradenih pipev in glavnikov, en ciganski klobuk in cigansko ruto. Poizvedovanja so imela za posledico, da so zapirli pri Novem mestu znanega tatuna cigana Brajdica, ki je bil ob času tatvine v krški okolici. Nekaj ciganov bo pa se izgubilo prostost.

Tvrdisa Fran Iglji v konkurzu. Trgovca s papirjem na Mestnem trgu št. 11 v Ljubljani Fran Iglji je že od 18. avgusta odsoten. Bil je v denarnih zadregah in se je najbrže odpravil v Ameriko, ker si je preskrbel potni list. Nad premoženjem tvrdisa Fran Iglji se je sedaj razglasil konkurz; za konkurznega upravitelja se je določil odvetnik dr. Fran Novak. Z ozirom na ravnokar otvarjanje se se sejo za papirno stroko se bo Igljeva papirna trgovina zaenkrat dalje vodila.

Vojni minister Krobatin se je pripeljal dne 2. septembra z avtomobilom v Idrijo, kjer se je mudil nekaj ur in se je potem čez Vipavo peljal k vojaškim vajam na Notranjsko.

Profesor Zechner, o katerem so poročali, da se je na Triglavu ponesrečil, se nahaja zdrav doma v Opavi v Šleziji.

Okrcni zdravnik v Trzinu dr. Avgust Mayr je na lastno prošnjo premeščen v Cerklje pri Kranju, kjer je služboval že poprej. Pasjo zaprtijo za občini Stara Loka in Škofja Loka je okrajno glavarstvo v Kranju razveljavilo.

ŠTAJERSKO.

Umril je v Graecu najstarejši mešan posestnik Pavel Dimböck v starosti 101. leta.

Umril je v Mariboru vpokojeni major Fran Brenner, 86 let star.

Reparski napad na poštnega sela. Iz Gornjega grada nek opazovalec poroča: Slučajno sem se mudil dne 3. septembra v Gornjem gradu ter zapazil na koncu pešpota, vodečega iz Gornjega grada proti Novi Štiti, dva močakarja. Eden je bil čisto črno oblečen kakor kak duhovnik in eden bolj prosto, a bil je precej debeluhast. Pričakovala sta nekoga, to se je poznalo. Kmalu zagledam stvar, na katero sta najbrže prežala. Bil je poštni list iz Nove Štite in onadva sta morda mišila, da vozi na svojem kolesu bogve koliko tisočakov. In res, ustavila sta ga in bogve kaj bi se mu bilo zgodilo, ako bi na svojem

urnem kolesu hitro ne odnesel kosti svojega telesa ter jima pokazal poto.

Imenovan je okrajni sodnik Avgust Modrinjak v Mariboru za svetnika deželnega sodišča. Imenovan je "glasoviti" namestniški tajnik Ferdinand Zofal za vodjo okrajnega glavarstva v Lonsu.

Povišan je čuvajski inšpektor v mariborski kaznilnici, Ivan Krušič, v 10. plačilni razred.

PRIMORSKO.

Nezgodna vojaškega aeroplana. Dne 1. sept. je padel v Pulju blizu kopališča za pomoščake na tla vojaški aeroplan VIII. Pri tem se je aparat nekoliko pobil, pilot nadporočnik Ockermüller in njegov potnik pa sta ostala nepoškodovana.

Zopet eksplozija v puljskem mornaričnem arsenalu. Komaj se je poleglo razburjenje, katero je povzročila zadnja strašna eksplozija, ki je zahtevala štiri človeške žrtve avstrijske vojne mornarice, je zopet le manjkalo, da ni zaznamovali novih žrtv pošklica. Dne 5. sept. popoldne ob 12. uri je v torpednem oddelku mornaričnega arsenala ob trzajni detonaciji eksplodiral zračni rezervar, iz katerega se polnijo torpedi z rakom. Ranjeni so bili pri tem štiri delavci, trije lahko in eden težje, toda ne smrtonesno. Na poslopjih, katera stojijo v bližini oddelka, v katerem se je pripetila eksplozija, so bila vsa okna pobita, deloma od zračnega pritiska, deloma od kosov raztrganega rezervarja. Eksplozija je bila tako močna, da je odneslo mnogo železnih kosov rezervarja čez visok zid mornaričnega arsenala v mesto. Tako je padel en tak kos v bližnjo ulico Minervo, eden pa celo pred glavno pošto. Kaj je bil vzrok eksplozije, se še ne ve. Delavci trdijo, da je rezervar razneslo že pri zračnem pritisku 30 atmosfer, kar pa ni verjetno, ker so rezervarji preizkušeni na 200 atmosfer zračnega pritiska in se pod navadnimi razmerami polnijo na 150 atmosfer. Za v dotičnem oddelku zaposlene delavce je pač velika sreča, da so odšli le z velikim strahom, kajti lahko bi bilo huje.

Zadušnica za puljske žrtve v Skadru. Za žrtve, ki jih je zahteval ponesrečeni strel iz topa v Pulju — med njimi je tudi pokojni viceadmiral grof Lanus — se je vršila žalna daritev tudi v Skadru. Kakor znano, je sedaj v Skadru bataljon slovenskih fantov 87. pehotnega polka, ki stražijo Albani in Albanec. In 87. polk garnizira v Polju. Zadušnice so se udeležili vsi evropski admirali, ki so sedaj v Skadru in pa oddelki njihovih čet.

Cesar je daroval 3000 kron, ki se imajo razdeliti med sorodnike treh pri katastrofi na puljskem poskušnem strelšču ubitih mornarjev in med pri katastrofi ranjenih.

Prevelika prijaznost avstrijskih oblastí nasproti italijanski vojni ladji. Dne 3. sept. jutraj okoli osme ure je priplula v puljsko vojno luko italijanska torpedovka. Privlekla je seboj avstrijski torpedo, katerega je pred nekaj dnevi pri vajah izstrelila avstrijska podmorska ladja šte. 6. Izstreljeni torpedi takrat vzlic vsemu iskanju niso mogli najti. Medtem so ga morskali valovi za-

nesli proti Benetkam, kjer ga je gori omenjena laška torpedovka našla. Laški torpedovki je povlel korventni kapitan Valli, kateremu je izrekel pristaniški admiralat svojo zahvalo. V Pulju se že najstarejši ljudje ne spominajo več, da bi bila katerikoli kakšna laška vojna ladja v naši vojni luki, in se je občinstvu jako čudno zdelo, da se jo je pustilo pripluti ravno v vojno luko. Morda gre res naša zanesljivost v tem oziru malo predaleč. Slabo bi bilo v resnici častništvo inozemskih vojnihih ladij, ako bi take trenutke ne porabili za opazovanja, katera znajo enkrat njihovim državam veliko koristiti.

Nearčta pri gorški nemški slavnosti. Pri zaigranju umetnega ognja povodom slavnosti nemških železničarjev v Gorici dne 7. sept. je eksplodirala raketa in je težko ranila dve osebi. Oba ranjena so odpeljali v bolnišnico.

Iz Kringe v Istri poročajo: Zraven suše imamo neznosno vročino. Muih tudi ne manjka. Na Porečini so zopet nedavno porazili trte z grozljivim vred na treh krajih. Azijski barbarizem!

Najden utopljenec. Dne 8. septembra so potegnili pri Rubiji iz Soče truplo utopljenca. Kdor je utopljenec, še niso dognali.

Strašna nemarnost. V Trstu sta bila obsojena vsak na pol leta ječe nad 50 let stari krotarja G. Gisehitz iz Kiseka na Ogrskem in 25 let stara Avgustina Bonsingl iz Gradaec, ki sta živela v divjem zakonu in imela tako že pet otrok. Strahota razmerja je v tem, da je ona njegova nezakonska hči, kar sta priznala on in ona pred sodiščem. Izjavila sta, da bode ta potem na Ogrskem, kamor bode ta morala iti, zopet tako živela.

Bogata je bila, pa ni vedela. Dne 3. sept. jutraj se je pojavila pri italijanski banki za Primorje na Reki kmetica Deskovič iz Mošćenice, da bi realizirala čep za sto dolarjev, ki ga je bil poslal njen mož iz Amerike. Spremljala jo je njena 14letna hčerka in ženski sta res dobili denar. Pri tem pa je Deskovičeva še malomarno pokazala staro ogrsko srečko, ki je težala prej dolgo časa v prahu. Rekla je, da so jo sosedi pregovarjali, da bi vprašala, kaj je z njo. Uradnik je začel listati po seznamu in je kmalu povedal, da je že pred petimi leti zadel 50.000 K. Žena izprva ni verjela, nato pa se je lahko nasmehnila in je šla pisat možu v Ameriko in sinu v Gradaec, da naj se prideta domov odpotit.

Vlom v blagajno mestne planarje v Trstu. Dne 6. sept. ponoči okoli 11. ure je zbudil prvega slugo mestne planarne v Trstu Bidoli zvonca, ki je zvezan s planarno. Bidoli je vstal, poklical ženo in napotila sta se oborožena s samokresmi v blagajniško sobo. Dosedaj pred sobo, sta zagledala v nekem kotu osebo, ki se je skrivala. Žena je odprla luč, Bidoli pa je stopil proti neznanu s samokresom, namerjenim nanj.

Nočni obiskovalec se je takoj udal, Bidoli ga je zaklenil v blagajniško sobo in poklical policijo. Ko je vstopil nadzornik tržaške policije, znani Titz, je takoj spoznal tuja in ga smehljaje ogovoril: Dragi Micheluzzi, ali se vam je zopet posrečilo? Poznal ga je namreč, ker je Micheluzzi prišel iz štiriletnega zapore tudi zaradi poskušnega vloma v neko blagajno. Prišel je pred par dnevi iz ječe. — Preiskovalna komisija je našla blagajno že popolnoma navrtano in Micheluzzi bi bil lahko odnesel ves denar, kar ga je bilo v blagajni. Bilo je 36.000 K. Našli so tudi posebno orodje za vlom wertheimskih blagajn, in sicer ravno tako, kakoršnega so napravili pred dvema letoma kazneno v Kopru. Vlomilec je prišel v urad že ob 2. popoldne in se je skril v neki dimnik. — Preiskava je dognala, da je moral imeti Micheluzzi vsaj enega pomagača, ki dobro pozna razmere v uradu mestne planarne. Kot njegovega sokrivca so aretirali inkasanta mestne planarne Ivana Calligaris.

Uboj očima. Blizu Pirana so našli ob obrežju ribiča Matevža Trosta. Mož je bil težko ranjen, vendar se je še zavedal. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer se mu je pa tako poslabšalo, da je mož v kratkem umrl. Pred smrtjo je izpovedal sledeče: Sprla sva se s pastorkom Josipom Benčičem zaradi družinskih razmer. Benčič me je med prepriom napadel, vrge me po tleh, me tolkel s pestmi in z nogami. Končno mi je vrgel na trebuh težak kamen. — Benčiča so zapirli, toda on taji vsako krivdo.

Odvetnik brez strehe. Tržaški "Piccolo" namiguje zelo skrivnostno, da se je hotel naseliti v Piranu slovenski odvetnik, za katerega je iskala neka druga oseba primerenega stanovanja. No, stanovanje se je res našlo pri nekem G. B., a ko je ta častiti G. B. izvedel, da bi imelo biti stanovanje za slovenskega odvetnika, ga je brzo odpovedal. In sedaj je "Piccolo" uverjen, da bodo vsi Piranci tako moški, da ne bodo dali strehe "slovenskemu združbarju". Tako bo Italija rešena!

Istrsko maščevanje si je zopet dal duška v vinogradu Simona Peršurica v okolici Poreča. Neznani lopovi so namreč eno preteklih noči porezali revožu 1102 trte in eno oljko ter mu s tem povzročili skoro 1000 K škode.

Samomora. Dne 3. sept. proti polnoči je poklicalo ošobje enega najelegantnejših hotelov v Trstu zdravnika k mladi dami, ki se je bila zastrupila z neznanim strupom. Zdravnik je tukaj, 24 let staro Emilijo Seclara iz Turina, kmalu vrznil in jo poslal v bolnišnico. Vzrok poizkušene samomora je neznan. — Nekako isti čas se je v Rojnu zastrupila 20 let stara Ivana Perničeva s fenilovo kislino in je kmalu nato umrla.

Krapi v furlanskih vodah. V furlanski nižini je mnogo močvirnatih vod, ki so pripravne za rebo rib, zlasti lenih krapov. Koncem pomladi se je bilo društvo za povzdigo reje rib na Goriškem odločilo posaditi število krapov v močvirnat vodo "Coloschi" blizu Ronkov, in sedaj se poroča, da so se ti lenuhi izborni privadili novi domovini, kjer izbornu uspevajo. Čez par let bodo imeli Furlani vsako leto lep ribji pridelek.

KOROŠKO.

Ponesrečen planinec. Iz Malnice poročajo, da se je ponesrečil v tamošnjih gorah 25letni železniški uradnik Ritzler. V spremstvu inženirja Haffmana je plezal po neki pečini. V višini približno sto metrov se mu je odrgala skala, na kateri je stal in mož je padel v 100 metrov globok jarek. Obledel je na mestu mrtve. Truplo ponesrečenca so še isto noč prepeljali v Malnico, kjer so ponesrečenca pokopali.

Hydroplan na Vrbskem jezeru. Dne 23. 24. in 25. avgusta je imel ob Vrbskem jezeru poizkušnje z letalnim strojem inženir Hold. Letalni stroj ima namesto običajnih koles spodaj dva čolnčka in se tako spusti na vodo in z vode dvigne zopet v zrak. Zato ima ime hydroplan (letalni stroj za vodo). Vsi poleti so se posrečili. V nedeljo 31. avgusta je Hold namesto čolnčkov pritril na letalni stroj kolesa in je poletel z njim visoko preko Celoveca. Dne 3. septembra je ob ugodnem vremenu poletel proti Dunajskemu Novemu mestu.

Ziljsko železnico bodo podaljšali od Šmohorja do Koč Mantena.

Nezgode pri vojaških vajah. Iz Celoveca poročajo: Letošnje vojaške vaje so bile zelo naporne. Sedem dni je vojaštvo prenočevalo pod milim nebom. Sreča je bila le, da je bilo vreme ugodno. Kakor pri vsakih večjih vajah, se je tudi to pot pripetilo več nesreč. Dva vojaka bosanskega polka št. 2 pogrešajo od 23. avgusta in sodijo, da sta v pečinah ponesrečena. Neki enoletni prostovoljec je bil ranjen na desnem očesu. Trečil je v njega neki vojak-kolesar in ga ranil s puško. Ranjenec je na graški kliniki. Nekega kmeta, ki je vozil vojaško prtljago, je med potjo neki vojaški konj udaril v trebuh in ga smrtonesno povskoval. Neki računski podčastnik, ki je pri korakanju padel, si je ranil levo nogo. Ko je dospel v Celovec in se je, naslanjajoč ob palico, hotel podati peš v vojaško bolnišnico, mu je iz lastnega naročil voz polkovnik baron pl. Stillfrid, ki je slučajno zapazil ranjenega vojaka. Manevri so se končali 30. avgusta z zadnjimi vajami v okoliših Naborjete.

Neurčta na vojaški vaji. V Velikovec je bil nastanjen povodom vaj poskušnje baterije poljskega havbičnega polka št. 2 topničar Martin Pribitzer na nekem visokem skednju. Pribitzer je padel med spanjem s skednja in si je pretresel možgane. Poškodba je smrtonesna. Ponesrečenca so odpeljali v celovško bolnišnico. Obesil se je pri posestniku Lavriču v občini Škofje ob Vrbskem jezeru v podstrešju delavca Josip Špendir. Špendir je že večkrat poskušal izvršiti samomor, toda vedno so ga pravočasno rešili.

Zadnjikrat si je Hotel 'prerezati vrat. Ko so ga našli na podstrešju, je bil že mrtve.

BREZPLAČNA POJASNILA NASELJENCEM.

Naselnik, ki misli, da je bil sleparjen, ali ki je bil okraden ali oropan, napaden in ranjen, zapeljan pri iskanju dela, opeharjen pri nakupu zemljišča ali hiše, pri vložanju, pošiljanju in menjanju denarja, ali ogoljufan po kakem notariju, pravniku, agentu, voznih ali železniških listov, ekspresmanu, v kakem hotelu ali na kak drugi način oškodovan, dobi v tej državni pisarni sveta in pomoči. Ravno tako posredujemo vsakemu zasluženemu plačo, ako isto sam ne more dobiti.

Urad se nahaja v New Yorku v hiši 26 E. 29th St. Uradne ure so od 9. ure jutraj do 5. ure popoldan vsaki dan in v sredah zvečer od 8. do 10. ure.

V Buffalo, 704 D. S. Morgan Building.

New York State Bureau of Industry & Immigration.

Društvene vesti za Greater New York in okolico.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO : PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico v obsegu dvestih milj. a sedežem v New Yorku. Ustanovljeno 17. decembra 1911. Inkorporirano dne 2. avgusta 1913. v državi New York.

ODBOR : Predsednik: Alojzij Škrabar, 424 E. 9th St., New York, N. Y. Podpredsednik: Michael Pirnat, 2803 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y. Tajnik: Vinko Zevnik, 1866 Cornella St., Ridgewood, N. Y. H. tajnik: Anton Pievei 410 E. 5th St., New York, N. Y. Blagajnik: Ivan Maček, 316 E. 9th St., New York, N. Y. Nadzorniki: Anton Pauli, 410 E. 5th St., New York, N. Y. Ivan Pirnat, 267 E. 10th St. New York, N. Y. Ivan Podborski ml., 523 Savoye St., West Hoboken, N. Y.

OSODNIKI : Louis Andolsch, Ludvik Benedik, Frank Lupsha, Joseph Pogacnik, John Zupan.

Društveno geslo: "V slogi je moč!" Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Beethoven-Hall, 210 E. 5. ulica blizu 3. Ave. New York, N. Y. Prihodnja seja se vrš v soboto 27. septembra 1913.

Rojaki in rojakinje, pristopite v naš krog, ker edini namen našega društva je: podpirati druge drugega in gojiti slovensko narodno zavest in bratoljubje.

VESELICE IN IZLETI 1913. Slov. samostojno boln. podp. društvo za Greater New York in okolico priredi "Vinsko igralo" v soboto, dne 15. okt. 1913. v "Beethoven-Hall" 210 E. 5th St., v New Yorku.

Društvo Svetega Frančiška priredi 17. letno veselico dne 21. februarja 1914. v D. A. Sokolovni, 525 E. 72. St. v New Yorku.

Slov. pevsko in dramsko društvo "Domovina" priredi veliki koncert v nedeljo dne 28. septembra v "Arlington-Hall" na 8. ulici blizu 2. Ave. v New Yorku.

PRVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVAHNA TAMBURIC V AMERIKI

priporoča se vsem Sloveskim tamburaškim zborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načrtih.

Okrašene so z biseri in vsakovrstnimi rožami.

Velika zaloga vsakovrstnih godal in najboljnih gramofonov ter finih sloveskih plošč i. t. d.

Veliki ilustrirani cenik s slikami pošljem vsakemu zastoj.

Ivan Benčič 1327 E. 40th Street, CLEVELAND, OHIO.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja. Lanski rdeči Zinfandel 35¢ gal.; Riesling 40¢ gal. Vino od leta 1911. Zinfandel 40¢ gal.; belo vino Riesling 45¢ gal.; staro belo vino od leta 1910. 50¢ gal. 100 proof močan tropinovec 4½ gal. \$12, 10 gal. \$25.

Vino pošljam po 28 in 50 gal Vinarna in distillerija blizu postaje.

Pošljite vsa pisma na: S. Jakše Vinery, Box 161, Santa Helena, Cal.

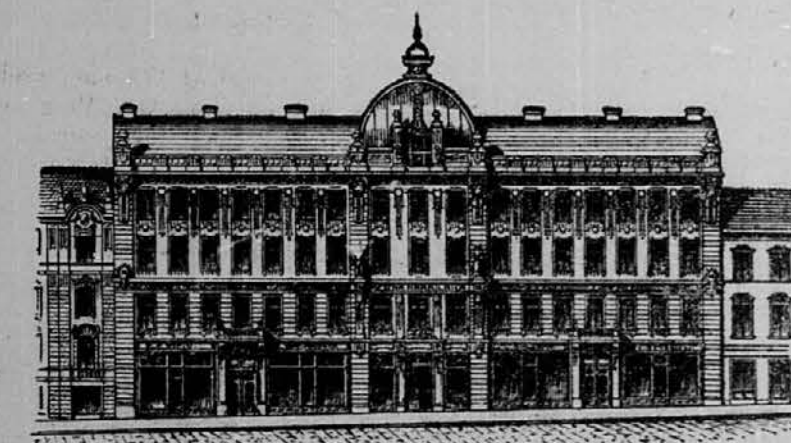
Josip Scharabon

blizu Union postaje 415 West Michigan St., Duluth, Minn. Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

Največ denarja iz

Amerike

nalaga se v

MESTNI HRANILNICE LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 je znašal nad 660 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron.

Rezervnega zaklada nad 1,300.000 kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka.

Nezdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vločne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za vrnost vložnega denarja jamči zaven rezervnega zaklada še mestna občina Ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico. Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., NEW YORK.

6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

